

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning 2021 gemeente Rucphen

1. Inleiding

De verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Rucphen geeft tezamen met deze beleidsregels uitvoering aan de Wmo 2015.

Hierbij wordt voortgeborduurd op de weg die in Rucphen in 2011 met de kanteling Wmo in gang is gezet. Er wordt, zoals in de Wmo 2015 is vastgelegd, uitgegaan van maatwerk aan de cliënt. Er wordt bekeken wat redelijkerwijs verwacht mag worden van de cliënt en zijn sociaal netwerk. Bekeken wordt tevens of algemeen gebruikelijke voorzieningen, voorliggende voorzieningen dan wel algemene voorzieningen een oplossing kunnen bieden. Als dit alles geen dan wel onvoldoende oplossing biedt, dan verstrekt de gemeente waar nodig een maatwerkvoorziening: ondersteuning wordt geboden daar waar nodig is. Daarmee wordt een bijdrage geleverd aan de mogelijkheden om deel te nemen aan het maatschappelijk verkeer en zelfstandig te functioneren in de maatschappij.

2. Procedure

In de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Rucphen is de procedure omtrent een mogelijke ondersteuningsvraag beschreven. De aanvraagprocedure loopt als volgt:

- a. De gemeente ontvangt een melding van een cliënt.

Het is mogelijk dat na vraagverheldering een cliënt informatie gegeven kan worden, waardoor de vraag van de cliënt snel beantwoord/opgelost kan worden. In dat geval wordt een melding direct afgehandeld. Als dat niet het geval is, wordt de persoonlijke situatie van de cliënt onderzocht. Daartoe wordt een gesprek met de cliënt gepland. De cliënt ontvangen binnen 2 werkdagen na de melding een schriftelijke ontvangstbevestiging. Na het plannen van het gesprek ontvangt de cliënt binnen 2 werkdagen ook nog een schriftelijke afspraakbevestiging.

- b. De gemeente voert een onderzoek uit middels een gesprek met de cliënt.

Voorafgaand aan het gesprek wordt een vooronderzoek uitgevoerd naar de reeds bekende gegevens. In het gesprek wordt de persoonlijke situatie van de cliënt onderzocht. Bij het gesprek kan iemand uit de naaste omgeving van de cliënt en/of de cliëntondersteuner aanwezig zijn.

- c. Van het gesprek wordt een verslag gemaakt.

Het verslag wordt binnen 10 dagen naar het gesprek naar de cliënt gestuurd. De cliënt wordt bij de aanbieding van het verslag gevraagd dit uiterlijk binnen twee weken ondertekend terug te sturen, al dan niet voorzien van bedoelde correcties of aanvullingen. Indien een cliënt het gespreksverslag niet binnen drie weken ondertekend heeft teruggestuurd, wordt er vanuit gegaan dat er geen behoefte meer bestaat voor ondersteuning en wordt de aanmelding afgesloten.

- d. Het onderzoek na de melding wordt binnen maximaal 6 weken afgerond.

Dit is een wettelijke termijn.

- e. De cliënt dient een aanvraag in.

Door ondertekening van het verslag, kan de cliënt het verslag als aanvraag aanmerken.

Een aanvraag hoeft niet via een ondertekend verslag. Een cliënt kan ook zelf een aanvraag opstellen en indienen.

- f. In voorkomende situaties wordt medisch advies opgevraagd.

Soms is het nodig om aanvullend onderzoek te laten doen om te bepalen of een Wmo-voorziening nodig is. In dat geval wordt aan een extern bureau gevraagd om medisch advies uit te brengen.

- g. Als de aanvraag is ingediend, heeft de gemeente 2 weken de tijd om een beschikking af te geven.

In de beschikking staat het besluit op de aanvraag. Als het er naar uitziet dat deze termijn niet gehaald kan worden, wordt de cliënt (op grond van de Algemene wet bestuursrecht) schriftelijk geïnformeerd over een verlenging van deze termijn met maximaal 8 weken.

Cliëntondersteuning

Als een cliënt hulp nodig heeft bij het verwoorden van de ondersteuningsbehoefte en de cliënt die hulp niet kan vinden binnen de eigen familie of nabije omgeving, kan kosteloos een beroep gedaan worden op cliëntondersteuning van MEE West-Brabant.

Daarnaast zijn er vrijwillige cliëntondersteuners, waarop cliënten een beroep kunnen doen.

3. Maatwerkvoorziening: beoordelingskader, weigeringsgronden en herziening

3.1 Beoordelingskader maatwerkvoorzieningen

De beoordeling van een aanvraag is maatwerk en hangt af van de persoonlijke situatie van een cliënt. Daarbij geldt het in dit hoofdstuk beschreven kader.

Het beoordelingskader en de toegangscriteria voor aanspraken op maatwerkvoorzieningen worden bepaald door de Wmo 2015, de verordening en deze beleidsregels.

Bij de aanspraak op iedere maatwerkvoorziening wordt in ieder geval gekeken naar onderstaande toegangscriteria en weigeringsgronden.

3.2 Hoofdverblijf

Een voorwaarde om voor een maatwerkvoorziening in aanmerking te komen is dat cliënt zijn hoofdverblijf in Rucphen heeft. Cliënt moet ingeschreven staan in de BasisRegistratie Personen (BRP).

Het begrip hoofdverblijf wordt ontleend aan het Burgerlijk Wetboek en betekent volgens jurisprudentie meer dan alleen ingeschreven staan in de BRP; cliënt moet daadwerkelijk het grootste deel van de tijd in de gemeente verblijven.

Als cliënt kan aantonen dat hij op korte termijn in de gemeente komt wonen, kan, als hij nog niet staat ingeschreven in de BRP, de ondersteuningsvraag worden behandeld. Er wordt dan wel een termijn afgesproken waar binnen de inschrijving in het GBA moet zijn geregeld.

3.3 Langdurig noodzakelijk

Een maatwerkvoorziening komt in beeld bij een langdurige noodzakelijkheid.

Allereerst moet worden vastgesteld dat er sprake is van beperkingen waardoor een cliënt niet kan deelnemen aan het leven van alle dag. Hierbij speelt de medisch adviseur (arts in dienst van een door de gemeente gecontracteerd bureau) een belangrijke rol om te bepalen of voorzieningen medisch noodzakelijk zijn of dat deze juist antirevaliderend werken. De medisch adviseur kan tevens uitsluitel geven over de vraag of er sprake is van een langdurige noodzaak. Onder 'langdurig' wordt over het algemeen verstaan langer dan 6 maanden of dat het een blijvende situatie betreft. Onder een 'blijvende situatie' wordt ook de terminale levensfase verstaan.

Voor sommige maatwerkvoorzieningen, bijvoorbeeld huishoudelijke ondersteuning, kan het ook om een kortere periode gaan, bijvoorbeeld na ontslag uit het ziekenhuis. Waar precies de grens ligt tussen kortdurend en langdurig zal per situatie verschillen. Als de verwachting is dat cliënt na enige tijd zonder de benodigde hulpmiddelen of aanpassingen kan functioneren, dan mag van kortdurende medische noodzaak worden uitgegaan. Bij een wisselend ziektebeeld, waarbij verbetering in de toestand opgevolgd wordt door periodes van terugval, kan uitgegaan worden van een langdurige medische noodzaak. Een voorziening wordt alleen verstrekt wanneer deze noodzakelijk is.

3.4 Eigen verantwoordelijkheid

Onder de eigen verantwoordelijkheid wordt verstaan het vermogen van een cliënt om op eigen kracht dan wel met de hulp van mantelzorger(s), personen uit het sociale netwerk en gebruikelijke hulp de belemmeringen redelijkerwijs zelf op te lossen. Oplossingen die een cliënt redelijkerwijs kan realiseren op grond van zijn eigen verantwoordelijkheid gaan voor op de verstrekking van een maatwerkvoorzieningen.

3.5 Gebruikelijke hulp

Er bestaat geen aanspraak op een maatwerkvoorziening indien de cliënt huisgenoten heeft die wel in staat zijn om hulp te bieden bij bijvoorbeeld het voeren van een gestructureerd huishouden of het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen. Dit wordt gebruikelijke hulp genoemd.

3.6 Voorliggende voorzieningen op grond van andere wet- of regelgeving

Voorliggend op de Wmo is een voorziening/dienst op grond van een andere wettelijke regeling, zoals de Wet langdurige zorg (Wlz), een ziektekostenverzekering of het Uitvoeringsinstituut Werknemers Verzekeringen (UWV). Als dit het geval is, wordt er op grond van de Wmo geen voorziening/dienst verstrekt.

Voor wat betreft de afbakening tussen Wlz en Wmo geldt dat gemeenten tot een bij koninklijk besluit vast stellen tijdstip verantwoordelijk blijven voor woningaanpassingen en hulpmiddelen voor thuiswonende Wlz-cliënten.

3.7 Algemene voorziening

Wanneer blijkt dat een cliënt niet op eigen kracht of met hulp van het sociaal netwerk tot een oplossing kan komen, wordt beoordeeld of er algemene voorzieningen zijn die de problemen, die cliënt ervaart, (gedeeltelijk) kunnen oplossen. Als een probleem volledig met een algemene voorziening kan worden opgelost, wordt er geen maatwerkvoorziening verstrekt.

Een algemene voorziening is een voorziening waar iedereen, zonder indicatie of andere vorm van toegang, gebruik van kan maken. Een voorbeeld is het restaurant van een verzorgingshuis waar buurtbewoners tegen een geringe vergoeding kunnen eten. De bedoeling is dat er steeds meer algemene voorzieningen komen, zodat cliënten minder een beroep doen op (duurdere) maatwerkvoorzieningen. Een algemene voorziening moet voor de cliënt compenserend zijn en financieel gedragen kunnen worden.

Voorbeelden van algemene voorzieningen zijn (memorie van toelichting Wmo 2015 paragraaf 3.5):

- Klussendienst
- Opvang voor dak- en thuislozen die uitsluitend bestaat uit slapen en eten
- Sociaal-culturele voorzieningen

3.8 Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Er is voor een cliënt geen aanspraak op een maatwerkvoorziening als deze algemeen gebruikelijk is. Het college verstrekt geen voorziening waarover een cliënt, ook als hij geen beperkingen heeft, kan beschikken.

Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening die voldoet aan de volgende criteria:

- Het is niet speciaal bedoeld voor personen met een beperking;
- Het is verkrijgbaar in de reguliere handel;
- Het is niet of niet veel duurder dan vergelijkbare producten;
- Het kan voor een persoon zonder beperkingen in een financieel vergelijkbare positie worden gerekend tot het normale aanschaffingspatroon.

In geval van een laag inkomen (op bijstandsniveau) kan bij de gemeente geïnformeerd worden of een beroep kan worden gedaan op bijzondere bijstand.

3.9 Collectieve voorzieningen

Een collectieve voorziening is een voorziening waarvoor een individuele indicatie wordt gegeven, maar die collectief wordt uitgevoerd. Tot nu toe is het collectief vervoer (deeltaxi) het meest duidelijke voorbeeld van een collectieve voorziening. Bij beperkingen op het gebied van vervoer ligt het primaat bij de deeltaxi. Dat wil zeggen dat, wanneer men geen gebruik kan maken van het reguliere openbaar vervoer, men in aanmerking komt voor een cliëntenpasje van de deeltaxi. Alleen wanneer is aangetoond dat de deeltaxi niet geschikt is voor de cliënt, zal een individuele vervoersvoorziening (zoals taxikostenvergoeding) worden verstrekt.

Ook het waspunt is een collectieve voorziening. Om hier gebruik van te kunnen maken, is een indicatie nodig.

3.10 Goedkoopst adequate maatwerkvoorziening

De verstrekking is altijd gebaseerd op de goedkoopst adequate voorziening. Er zijn vaak meerdere geschikte oplossingen, maar er wordt gekozen voor de oplossing die naar objectieve maatstaven de goedkoopste is.

Indien de cliënt een duurdere voorziening wil (die eveneens adequaat is) komen de meerkosten voor rekening van de cliënt. In dergelijke situaties vindt de verstrekking plaats in de vorm van een Persoonsgebonden budget (PGB), gebaseerd op de goedkoopst adequate voorziening.

Een voorziening kan ook bestaan uit compensatie van noemenswaardige meerkosten ten opzichte van de algemeen gebruikelijke kosten die iemand voor de noodzakelijke voorziening moet maken.

Hierbij kan worden gedacht aan een auto of fiets met (specifiek vanwege de beperking noodzakelijke) aanpassingen. Een auto of fiets is algemeen gebruikelijk, dus de kosten hiervoor (normbedragen zoals vastgesteld door het NIBUD) worden niet vergoed, uitsluitend eventueel de meerkosten.

3.11 Vermijdbaarheid en voorzienbaarheid

De cliënt kan alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komen als de noodzaak tot ondersteuning redelijkerwijs niet vermijdbaar was of niet voorzienbaar was (artikel 8 van de verordening). Achtergrond is dat van iedereen mag worden verwacht tijdig te anticiperen op ondersteuningsvragen die te voorzien zijn. Dat kan door rekening te houden met zijn of haar beperkingen als er keuzes gemaakt moeten worden. Voorzienbaarheid is een weigeringsgrond is als iemand iets aanschaf of verhuist zonder rekening te houden met de al aanwezige beperkingen en de te verwachten ontwikkeling daarvan. Het verhuizen naar een woning waarvan bij verhuizing duidelijk is dat deze niet geschikt is voor de cliënt en/of zijn huisgenoten, betekent ook dat er geen aanspraak bestaat op woonvoorzieningen.

Indien er een voorziening in de woning is aangebracht en het was op dat moment te voorzien dat deze voorziening in de toekomst niet meer adequaat zou zijn, bestaat geen aanspraak op compensatie in het kader van de wet. Voorzienbaarheid moet goed onderzocht worden en in kaart gebracht. Voorzienbaarheid is moeilijk vast te stellen. Van belang is wanneer en wat de cliënt had kunnen weten. Als een cliënt een aantal jaar geleden een bad heeft laten plaatsen en in de jaren daarna gezondheidsklachten heeft ontwikkeld, kan gesteld worden dat de problemen niet te voorzien waren. Echter, het is wel mogelijk dat op het moment dat de gezondheidsklachten ontstonden, cliënt al had kunnen voorzien dat er problemen met de woning zouden ontstaan en kan dus verwacht worden van een cliënt dat hij rekening houdend met deze verwachting nagedacht zou hebben over bijvoorbeeld verhuizen.

3.12 Eerder verstrekte voorziening

Er bestaat geen aanspraak op een maatwerkvoorziening voor zover de aanvraag betrekking heeft op:

- een al eerder verstrekte voorziening in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling, en
- de normale afschrijvingstermijn van de voorziening is nog niet verstreken.

Een uitzondering kan worden gemaakt als de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen.

Hieronder wordt ook verstaan het risico dat verzekerd kan worden met een opstalverzekering. Het is eveneens redelijk te achten dat de cliënt – indien een derde schade heeft veroorzaakt – deze aansprakelijk stelt.

3.13 Normale afschrijvingsduur

Het college verstaat onder de normale afschrijvingsduur de technische afschrijvingsduur. Dit houdt in dat het college niet gehouden is een economisch afgeschreven voorziening, die nog in goede staat is en passen voor de cliënt in te nemen en een nieuwe maatwerkvoorziening te verstrekken.

3.14 Reeds gemaakte kosten

Er bestaat geen aanspraak op een maatwerkvoorziening indien de kosten voorafgaand aan het moment van aanvragen of beschikken zijn gemaakt en niet meer is na te gaan of de maatwerkvoorziening noodzakelijk is en als goedkoopst adequaat is aan te merken.

3.15 Geen aanleiding voor verhuizen, tenzij belangrijke reden

Aanspraken op maatwerkvoorzieningen die het gevolg zijn van een verhuizing vanuit een voor de cliënt geschikte woning en waarvoor dus geen noodzaak bestaat, leiden tot afwijzing. Dat is anders indien er een belangrijke reden voor de verhuizing bestaat.

Onder belangrijke reden kan bijvoorbeeld worden verstaan: het gaan samenwonen, huwelijk of echtscheiding en het aanvaarden van werk op een zodanige afstand dat verhuizen noodzakelijk is. De beoordeling of sprake is van een belangrijke reden is steeds afhankelijk van een weging van alle van belang zijnde feiten en omstandigheden.

Er is alleen sprake van een belangrijke reden die aanleiding vormt voor toewijzing van de maatwerkvoorziening als de cliënt geen in redelijkheid van hem te vergen eigen mogelijkheden heeft om zelf voor een passende oplossing te zorgen. In deze uitzonderingssituaties mag verwacht worden dat de cliënt vooraf contact opneemt met de gemeente, zodat de gemeente mee kan bepalen wat de goedkoopst adequate oplossing is.

3.16 College niet vooraf geïnformeerd

Uit de jurisprudentie blijkt dat van cliënten mag worden verwacht dat ze eerst contact opnemen met het college voordat ze een andere woning huren of kopen of een (nieuw) gehuurde of gekochte woning willen gaan aanpassen. Het college moet de gelegenheid krijgen om vooraf eventuele alternatieven en de goedkoopst adequate oplossing in kaart te brengen met cliënt. Het is aan cliënt om tijdig maar in ieder geval ruim voordat men een huurcontract of (voorlopig) koopcontract aangaat, contact op te nemen.

3.17 Niet voldoen aan verplichtingen

De cliënt heeft de volgende verplichtingen:

- Inlichtingenplicht (artikel 2.3.8 lid 1 Wmo)
Op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling doen van alle feiten en omstandigheden waarvan het de cliënt redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij aanleiding kunnen zijn om het besluit tot toekenning van de maatwerkvoorziening te heroverwegen. Dit stelt het college in staat om te beoordelen of het beroep op die maatwerkvoorziening of het daaraan gekoppelde persoonsgebonden budget nog terecht is. Verstreekt de cliënt niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de maatwerkvoorziening of het daaraan gekoppelde persoonsgebonden budget. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de cliënt vragen. Het niet naleven van de inlichtingenverplichting kan leiden tot:

- buiten behandeling laten of afwijzen van de aanvraag of
- beëindigen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening en/of
- herzien/intrekken van de aanspraak op een maatwerkvoorziening en terugvorderen

- Medewerkingsplicht (artikel 2.3.8 lid 3 Wmo)

De cliënt is verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet. Hieronder wordt in ieder geval verstaan het verlenen van medewerking aan een oproep om op een bepaalde plaats en tijd te verschijnen in verband met de (beoordeling van de) aanspraak op maatwerkvoorzieningen. Deze medewerkingverplichting geldt ook voor huisgenoten indien het gaat om de beoordeling van eventuele gebruikelijke hulp. Het niet of onvoldoende meewerken aan het onderzoek kan leiden tot:

- Buiten behandeling laten van de aanvraag (Awb), indien onvoldoende informatie bekend is.
- Beëindigen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening en/of
- Herzien/intrekken van de aanspraak op een maatwerkvoorziening en terugvorderen.

3.18 Herziening, intrekking en beëindiging

Beleidswijziging

Artikel 2.3.9 van de Wmo 2015 legt aan de gemeente de plicht op om elke indicatie periodiek te onderzoeken. De aanleiding hiertoe kan een beleidswijziging zijn. De gemeente zal in voorkomende gevallen:

- tijdig de nodige algemene, publieke communicatie daartoe verzorgen
- en daarbij de situatie van elke individuele cliënt zorgvuldig en nader onderzoeken met in acht name van een redelijke overgangstermijn.

Op individueel niveau

Van intrekking is sprake indien achteraf gezien over een bepaalde periode in het verleden geen recht op een voorziening heeft bestaan. In het algemeen heeft een besluit tot intrekking dus terugwerkende kracht, in tegenstelling tot een besluit tot beëindiging. Indien in het verleden wel recht heeft bestaan, maar dat recht gecorrigeerd moet worden, is er sprake van herziening.

De bevoegdheid tot *intrekking of herziening* van een verstrekte maatwerkvoorziening of een daaraan gekoppeld pgb is geregeld in artikel 2.3.10 Wmo 2015. In artikel 15 van de Verordening is aan het college de bevoegdheid verleend om tot intrekking dan wel herziening over te gaan wanneer:

- a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
- b. de cliënt niet langer is aangewezen op een maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget;
- c. de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten;
- d. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;
- e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.

Van *beëindiging* is sprake wanneer de aanspraak op een Wmo-voorziening wordt aangepast per direct of naar de toekomst toe. Beëindiging heeft dus geen terugwerkende kracht, in tegenstelling tot intrekking en herziening.

Bij de uitoefening van de bevoegdheid tot intrekking dan wel herziening van een voorziening dient het college een zorgvuldige belangenafweging te maken. De intrekking/herziening is voor de cliënt een belastend besluit. Om die reden moet het college de nodige kennis vergaren over de relevante feiten en omstandigheden en aannemelijk maken dat de intrekking/herziening is te rechtvaardigen.

3.19 Terugvordering

Terugvordering naar aanleiding van een beslissing op grond van artikel 2.3.10 Wmo 2015 is mogelijk. Dit is geregeld in artikel 2.4.1. Wmo 2015 en artikel 15 van de verordening. De mogelijkheid tot terugvordering is beperkt tot schending van de inlichtingenplicht en die schending moet bovendien opzettelijk hebben plaatsgevonden.

Het college hanteert bij de Wmo 2015 als uitgangspunt dat bij een (opzettelijke) schending van de inlichtingenplicht in beginsel tot terugvordering van de geldwaarde van de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget wordt overgegaan. Daarvan ziet het college slechts af als achteraf nog objectief kan worden vastgesteld dat de gemeente niet (in financiële zin) is benadeeld. Van het opzettelijk schenden van de inlichtingenplicht is naar het oordeel van het college in ieder geval sprake wanneer de cliënt of degene die daaraan zijn medewerking heeft verleend:

- wist of behoorde te weten dat de informatie die hij niet, niet tijdig dan wel onvolledig aan het college heeft overgelegd van invloed kon zijn op het vaststellen van het recht op een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget, en;
- is vastgesteld dat die informatie niet, niet tijdig dan wel onvolledig aan het college is overgelegd. In dat verband zal bij de toekenningbeschikking nadrukkelijk moeten worden gewezen onder welke omstandigheden van de cliënt en/of zijn netwerk wordt verlangd welke informatie wanneer aan het college moet worden overgelegd. Het voorgaande moet niet limitatief worden opgevat. Ook in andere situaties kan sprake zijn van opzet. Het is aan het college om dit te onderbouwen en de beslissing tot terugvoering te motiveren.

3.20 Verhaal van kosten

Als een college een beslissing heeft ingetrokken omdat de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt, dan kunnen de kosten van de maatwerkvoorziening verhaald worden op de cliënt en degene die daaraan medewerking heeft verleend (art. 2.4.1. van de Wmo)

In artikel 2.4.3. van de Wmo is de bevoegdheid voor de gemeente bepaald om de kosten van een verstrekte maatwerkvoorziening of daaraan gekoppeld persoonsgebonden budget te verhalen op degene die door zijn onrechtmatig handelen er de oorzaak van is dat de cliënt een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening of daaraan gekoppeld persoonsgebonden budget.

4. Natura en persoonsgebonden budget

Een maatwerkvoorziening wordt verstrekt als:

- zorg in natura (zin)

De gemeente verstrekt een voorziening, die een cliënt kant en klaar krijgt.

- persoonsgebonden budget (pgb)

Een cliënt ontvangt een bedrag waarmee hij zelf de voorziening/ondersteuning inkoop.

4.1 De voorziening in natura

In de beschikking wordt opgenomen dat de voorziening, die een cliënt krijgt, in natura wordt verstrekt. In de beschikking worden ook de voorwaarden opgenomen waaronder verstrekking plaatsvindt.

De verdere uitwerking van natura voorzieningen wordt in andere hoofdstukken van deze beleidsregels beschreven.

4.2 Persoonsgebonden budget

Een persoonsgebonden budget (pgb) kan een geschikt instrument zijn voor de cliënt om zijn leven naar eigen wensen en behoeften in te vullen. Een pgb is bij uitstek geschikt voor mensen die zelf de regie over hun leven kunnen voeren.

Een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt alleen verstrekt indien de cliënt dit gemotiveerd in een pgb-plan vraagt. In het pgb-plan moet worden aangetoond dat de verstrekking van een pgb aantoonbaar leidt tot goede en effectieve ondersteuning. Ook dient de ondersteuning aantoonbaar doelmatig te zijn. De gemeente beoordeelt of het pgb-plan voldoet. Door het opstellen van een pgb-plan wordt de cliënt gestimuleerd na te denken over zijn ondersteuningsvraag, deze uit te werken en te concretiseren.

4.3 Voorwaarden om in aanmerking te komen voor een pgb

Artikel 2.3.6. van de wet gaat over de mogelijkheden om een pgb te verstrekken.

Een pgb wordt verstrekt als:

1. Een cliënt naar het oordeel van het college voldoende in staat is om de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren. Dit kan eventueel met hulp uit zijn sociale netwerk dan wel van een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde.

Als er overwegende bezwaren zijn, kan een pgb worden geweigerd. Dit betekent dat er een ernstig vermoeden is, dat de budgethouder problemen zal hebben met het omgaan met een pgb. Enkele voorbeelden van handelingsonbekwaam zijn:

- · De cliënt heeft als gevolg van dementie, een verstandelijke handicap of ernstige psychische problemen onvoldoende inzicht in de eigen situatie.
- · Er sprake is van schulden- of verslavingsproblematiek.
- · Er is eerder misbruik gemaakt van het pgb.
- · Er is eerder sprake geweest van fraude.

Bovenstaande opsomming is niet limitatief. Er kunnen meerdere situaties zijn waarin het verstrekken van een pgb niet gewenst is. Om een pgb af te wijzen op overwegende bezwaren moet er een feitelijke onderbouwing zijn. Dat kan een medische onderbouwing zijn, maar kan ook het aantonen van schulden of eerder misbruik zijn.

Specifiek is afwijzing van een PGB bij een zeer progressief ziektebeeld, waarbij op voorhand vast staat dat binnen korte tijd vervanging van de voorziening nodig is en wellicht daarna weer.

2. De cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als pgb geleverd wenst te krijgen. Het volstaat niet eenvoudigweg mede te delen dat hij de ondersteuning van gecontracteerde aanbieders niet wenst. Om dit te doen zal hij moeten aantonen dat hij zich voldoende heeft georiënteerd op de maatwerkvoorziening 'in natura' en moeten onderbouwen waarom hij deze niet passend acht. Wanneer een persoon de onderbouwing in redelijkheid heeft beargumenteerd mag de gemeente de aanvraag niet weigeren. Anders dan bij de eerste en derde voorwaarde is bij de motivering niet het oordeel van het college leidend, maar het oordeel van de cliënt.

3. Gewaarborgd is dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen, die tot de individuele voorziening behoren en die de cliënt van het budget wil betrekken, van goede kwaliteit zijn. De kwaliteit van de dienstverlening die ingezet wordt door een pgb moet van vergelijkbare kwaliteit zijn als de dienstverlening in zorg in natura. Een pgb wordt verstrekt als naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de ondersteuning van goede kwaliteit is. In het pgb-plan moet aangetoond worden op welke wijze deze kwaliteit gewaarborgd is. Bij het beoordelen van de kwaliteit weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt.

4.4 Voorlichting

Zoals uit de Wmo 2015 is af te leiden, is het belangrijk dat cliënten vooraf goed weten wat het pgb inhoudt en welke verantwoordelijkheden ze daarbij hebben. Deze voorlichting wordt tijdens de aanvraagprocedure gegeven. Daarnaast verzorgt het servicecentrum pgb van de sociale verzekeringsbank (SVB) voorlichting voor en ondersteuning van budgethouders.

4.5 Eigen verantwoordelijkheden van de cliënt als budgethouder

De cliënt als budgethouder is zelf verantwoordelijk voor:

- het inkopen van de maatwerkvoorziening;
- het onderhoud, de reparaties en de verzekering van het hulpmiddel.

Degene die ingeschakeld wordt voor hulp is verantwoordelijk voor het doorgeven van loongegevens aan de belastingdienst.

4.6 Beschikking pgb en natura voorzieningen

In artikel 10 van de verordening staat wat er in de beschikking tot een maatwerkvoorziening wordt vastgelegd.

De toekenning eindigt wanneer:

- de budgethouder verhuist naar een andere gemeente;
- de budgethouder overlijdt;
- als de indicatieperiode of geldigheidsduur is verstreken;
- als de budgethouder aangeeft dat zijn situatie is veranderd en de gemeente vaststelt dat de voorziening niet meer voldoet;
- de budgethouder geen verantwoording aflegt;
- de budgethouder zijn pgb laat omzetten in zorg in natura;
- de budgethouder de (overige) voorwaarden, die gesteld zijn aan de toekenning van het pgb, niet nakomt.

Het beëindigen van de toekenning kan er toe leiden dat (een deel van) het pgb wordt teruggevorderd. Hiertoe wordt verwezen naar paragraaf 3.20.

4.7 Trekkingsrecht

In de Wmo 2015 is de verplichting opgenomen dat gemeenten pgb's uitbetalen via het trekkingsrecht. Dit houdt in dat de gemeente het pgb niet op de bankrekening van de budgethouder stort, maar op rekening van de SVB.

Het trekkingsrecht werkt als volgt:

1. Een cliënt sluit een zorgovereenkomst af met een zorgverlener en stuurt de zorgovereenkomst naar de SVB.
2. De SVB (arbeidsrechtelijk) en de gemeente (zorginhoudelijk) controleren de zorgovereenkomst.
3. Na akkoord kan een cliënt declaraties indienen bij de SVB
4. De SVB controleert de declaratie en als deze akkoord is, wordt de zorgverlener uitbetaald

Het trekkingsrecht geldt voor begeleiding en huishoudelijke ondersteuning, maar niet voor de overige Wmo-voorzieningen.

4.8 Inzetten sociaal netwerk of mantelzorgers

In het gemotiveerde pgb-plan van de cliënt kan hij of zij de wens uitspreken om zijn sociale netwerk of mantelzorgers in te willen zetten. De gemeente stelt zich terughoudend op ten aanzien van het verstrekken van een pgb wanneer de ondersteuning wordt geleverd door het sociaal netwerk of mantelzorgers. De gemeente is van mening dat de inzet van een pgb, wanneer de ondersteuning wordt geleverd door het sociaal netwerk of mantelzorgers, beperkt moet blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt. Wanneer blijkt dat het pgb niet leidt tot het beoogde resultaat, kan deze na onderzoek worden beëindigd en worden overgezet naar ondersteuning via zorg in natura.

Overeenkomstig de huidige Wmo-praktijk met betrekking tot informele hulp wordt hierbij in ieder geval gedacht aan diensten (zorg van mantelzorgers bijvoorbeeld). Informele hulp bij hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen komt minder voor. Ingeval hiervoor een pgb wordt aangevraagd wordt dat slechts verstrekt indien naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de in te kopen diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen veilig, doeltreffend en kwalitatief goed worden verstrekt. Bij het beoordelen van de kwaliteit weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.

4.9 Hoogte pgb

Een pgb is gemiddeld genomen goedkoper dan zorg in natura, omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend. Daarbij wordt uitgegaan van het bedrag van de goedkoopst adequate voorziening in natura. De gemeente maakt onderscheid tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk en door professionele hulpverleners.

De maximale hoogte van een pgb is begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Tussenpersonen of belangbehartigers mogen niet uit het pgb betaald worden.

4.9.1 Persoonsgebonden budget voor huishoudelijke ondersteuning

Bij het pgb voor huishoudelijke ondersteuning (pgb HO) gaat het om de inhuur van menskracht. Daarom is het onder andere belangrijk dat de cliënt goed weet wat zijn rechten en plichten zijn. In het indicatietraject wordt nagegaan of de cliënt ook daadwerkelijk in staat is de eigen regie te voeren over het pgb HO. Het toegekende pgb moet worden aangewend voor de inkoop van huishoudelijke ondersteuning.

Uitgangspunten bepaling pgb

De uitgangspunten voor huishoudelijke ondersteuning met een pgb zijn:

- Er wordt gekozen voor een resultaatgerichte werkwijze.
- Er wordt onderscheid gemaakt in de pgb-tarieven gebaseerd op diegene die de ondersteuning levert:
 - Professional: niet gecontracteerde zorgaanbieder / zpp'er (hiervoor gelden de eisen zoals opgenomen in bijlage 2)
 - sociaal netwerk / overig
- Er wordt onderscheid gemaakt in de leefsituatie van de cliënt:
 - Eenpersoonshuishouden - appartement
 - Eenpersoonshuishouden - eengezinswoning
 - Meerpersoonshuishouden - woonsituatie niet van belang
- De combinatie van de persoon die de ondersteuning levert en de leefsituatie van de cliënt leidt tot een specifieke pgb-categorie met een daarbij horend pgb- tarief (zie 5.1.2).
- Het maximale pgb-tarief is gelijk aan tarief voor huishoudelijke ondersteuning via zorg in natura.

Hoogte pgb

De Wmo stelt dat de cliënt met zijn pgb een gelijkwaardige voorziening moet kunnen treffen als bij de inzet van zorg in natura.

Zoals in paragraaf 4.2 is beschreven, stelt een cliënt een pgb-plan op. Dit pgb-plan is te vergelijken met het leveringsplan voor zorg in natura (zie paragraaf 6.1.2.). In het pgb-plan zijn de werkzaamheden en de daarbij behorende frequentie opgenomen. Dit pgb-plan wordt getoetst aan het objectieve toetsingskader, d.w.z. de tabel met werkzaamheden x frequentie (bijlage 1). De onderstaande tarieven zijn toereikend om het objectieve toetsingskader te realiseren.

De combinatie van de persoon die de ondersteuning levert en de leefsituatie van de cliënt leidt tot een specifieke pgb-categorie met een daarbij horend pgb- tarief. Dit alles leidt tot de volgende maximale periodetarieven (per maand).

Eenpersoonshuishouden/ appartement	Sociaal netwerk	Professional
HO	€ 136,50	€ 267,68
HO & was	€ 191,10	€ 386,64

HO+	€ 163,80	€ 334,81
HO+ & was	€ 218,40	€ 468,73
Eenpersoonshuishouden/ eengezinswoning		
HO	€ 218,40	€ 267,68
HO & was	€ 273,-	€ 386,64
HO+	€ 245,70	€ 334,81
HO+ & was	€ 300,30	€ 468,73
Meerpersoonshuishouden		
	Soci- aal	netwerk Professional
HO	€ 218,40	€ 267,68
HO & was	€ 300,30	€ 386,64
HO+	€ 245,70	€ 334,81
HO+ & was	€ 327,60	€ 468,73

Lager periodetarief

Het pgb plan dat wordt ingediend door de cliënt is leidend. Ligt het gevraagde periodetarief dat is opgenomen in het pgb plan lager dan de tarieven zoals die zijn opgenomen in bovenstaande tabellen, wordt het gevraagde tarief toegekend. Het uurtarief wordt door de SVB gecontroleerd vanwege de verplichting om het wettelijke minimumloon te hanteren.

Hoger periodetarief

In uitzonderingssituaties is het mogelijk om gemotiveerd een hoger periodetarief vast te stellen. Is meer inzet van huishoudelijke ondersteuning nodig en dus een hoger periodetarief, dan wordt voor bepaling hiervan de urennormering van het CIZ aangehouden.

Eigen bijdrage

De gemeente keert een "bruto" pgb uit aan de SVB, hierop is geen eigen bijdrage in mindering gebracht. De eigen bijdrage wordt bij cliënt geïnd door het CAK en mag niet worden betaald uit het pgb.

Indexatie

Om te bepalen of indexatie van de tarieven HO pgb nodig is, wordt aangesloten bij het moment van indexatie van de tarieven van de HO zin.

Salaris zorgverlener

Het salaris van de zorgverlener is het uurloon dat de zorgverlener kan declareren. In het uurloon zijn de reiskosten en het vakantiegeld inbegrepen. Onder het salaris voor een zorgverlener wordt niet verstaan:

- Eenmalige uitkering bij beëindiging van rechtswege: dit kan zich voordoen als er sprake is van een plotselinge beëindiging van de werkzaamheden als gevolg van bijv. een overlijden van de cliënt. De zorgverlener zit in dat geval plotseling zonder werk. Een éénmalige uitkering uit een PGB is niet toegestaan;
- Feestdagenuitkering: Uit het PGB mag geen feestdagenuitkering aan de zorgverlener(s) worden betaald;
- Reiskosten;
- Kosten voor het voeren van een PGB-administratie: De Sociale Verzekeringsbank (SVB) beheert het budget;
- Kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van het PGB: in verband met fraudegevoeligheid is het niet toegestaan dat een (professionele) zorgverlener de administratie richting SVB verzorgt;
- Alle zorg en ondersteuning (door aanbieders) in het buitenland: controle op kwaliteit en financiën is dan nauwelijks mogelijk. Een PGB mag alleen na toestemming van het college besteed worden in het buitenland.

Beëindiging toekenning

Voor huishoudelijke ondersteuning geldt aanvullend dat de toekenning eindigt;

§ op de laatste dag van de indicatieperiode;

§ als de budgethouder wordt opgenomen in een Wlz-instelling en deze opname een permanent karakter heeft;

§ als de budgethouder langer dan 8 weken aaneengesloten is opgenomen in een instelling;

§ als de budgethouder recht heeft op huishoudelijke ondersteuning volgens een andere regeling;

§ als de budgethouder verhuist naar een andere gemeente;

§ als de budgethouder aangeeft geen pgb meer te willen ontvangen en eventueel kiest voor een verstrekking in natura. In dat geval blijft het recht op huishoudelijke ondersteuning (bij ongewijzigde omstandigheden) bestaan, maar wijzigt de vorm en krijgt cliënt een nieuwe beschikking. Een cliënt kan één keer per jaar wisselen tussen het pgb en verstrekking in natura.

4.9.2. Persoonsgebonden budget voor begeleiding

Pgb voor begeleiding

Bij het pgb voor begeleiding gaat het om de inhuur van menskracht. Hierdoor is het onder andere belangrijk dat de cliënt goed weet wat zijn rechten en plichten zijn en dat hij een pgb plan aanlevert dat inzicht geeft in de ondersteuningsvraag van de cliënt en de te bereiken doelen en resultaten, frequentie van ondersteuning en waarin de uit te voeren activiteiten zijn benoemd. Waar de term pgb houder wordt gebruikt wordt bedoeld de pgb houder of zijn vertegenwoordiger.

De uitgangspunten voor het pgb voor begeleiding zijn:

- Er wordt bij het pgb voor begeleiding gekozen voor een resultaatgerichte werkwijze.
- We maken voor het pgb begeleiding onderscheid in de situatie van de cliënt:
 - Stimuleren, er wordt voor relatief korte termijn een pgb verstrekt
 - Behouden / stabilisatie, er wordt voor middellange/ lange termijn een pgb verstrekt
 - Ondersteunen bij verslechtering, er worden langdurige afspraken gemaakt over de ondersteuning die met het pgb wordt gerealiseerd
- De cliënt staat centraal in de uitvoering van de ondersteuning, ongeacht of deze wordt geboden door het sociaal netwerk of een zorgaanbieder.
- Een combinatie van het pgb voor het sociaal netwerk en een pgb voor een zorgaanbieder is mogelijk tegen maximaal het resultaatstarief voor begeleiding zorg in natura. Er kan geen sprake zijn van dubbele financiering.

Pgb vaardigheid

Een cliënt of zijn vertegenwoordiger die pgb-vaardig is, is aantoonbaar in staat om het pgb te beheren en hij beseft welke rechten en plichten (zoals werkgeversrol) hierbij horen. De zorgaanbieder mag dit beheer niet op zich nemen.

Onder pgb vaardigheid verstaan we:

- De pgb houder is in staat de eigen situatie te overzien, afspraken te maken met aanbieders en te sturen op activiteiten en frequentie.
- De pgb houder is op de hoogte van rechten en plichten van een pgb (evt werkgeversverplichtingen).
- De pgb houder kan de voortgang op de hulpverlening bewaken en bijsturen waar nodig.
- De pgb houder heeft geen druk ervaren vanuit de pgb hulpverlener om zorg te mogen leveren.

Pgb plan

Bij het pgb voor begeleiding werken we met een pgb-plan waarin doelen en resultaten, activiteiten en frequentie worden benoemd. Het pgb plan is gelijk voor het pgb bij een zorgaanbieder en het pgb sociaal netwerk. Van de cliënt of zijn vertegenwoordiger wordt verwacht dat deze een kwalitatief goed doordacht pgb-plan opstelt. Hij levert een pgb plan voor begeleiding aan dat inzicht geeft in de ondersteuningsvraag van de cliënt en benoemt te bereiken doelen en resultaten, frequentie van ondersteuning en de uit te voeren activiteiten. De pgb houder dient te beseffen dat het pgb plan een belangrijk document is.

Toets op resultaat

Indien een cliënt kiest voor een pgb, wordt vooraf de afweging gemaakt of het resultaat kan worden behaald met het pgb. Het is belangrijk dat het pgb zo wordt ingezet dat het in het pgb-plan geformuleerde resultaat wordt behaald. De pgb houder is hier verantwoordelijk voor. De gemeente informeert de pgb houder vooraf dat periodiek getoetst kan worden of het resultaat met het pgb behaald wordt en welke consequenties verbonden zijn aan het niet behalen van het resultaat. Wanneer (tussentijds) door de Wmo-consulent wordt vastgesteld dat de resultaten die in het pgb-plan zijn genoemd niet of onvoldoende worden behaald, zijn mogelijke consequenties:

- Het resultaat wordt opnieuw geformuleerd. De Pgb houder c.q. zijn ondersteuner moet kunnen benoemen waarom het resultaat niet behaald is en waarom dit niet eerder met de Wmo consulent besproken is.
- Pgb wordt omgezet naar zorg in natura of andere pgb-begeleider;
- Pgb wordt stopgezet en moet terugbetaald worden.

Kwaliteitseisen pgb begeleiding

Net als bij zorg in natura is het ook bij het pgb belangrijk dat de ondersteuning van goede kwaliteit is. De pgb houder is verantwoordelijk voor het aantonen van de kwaliteit. De pgb-houder ondertekent een eigen verklaring waarin hij aangeeft dat de pgb zorgverlener voldoet aan de gestelde kwaliteitseisen.

§ Algemene kwaliteitseisen

Alle maatschappelijke ondersteuning die wordt geboden, dus ook de ondersteuning op basis van het pgb voor begeleiding dient te voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor kwaliteit. Deze voorwaarden gelden zowel voor zorgaanbieders/ zzp als sociaal netwerk/ overig die op grond van een pgb ondersteunen. In de Wmo 2015 is opgenomen dat een voorziening in elk geval:

- a. veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verstrekt,
- b. wordt afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt,
- c. wordt verstrekt in overeenstemming met de op de beroepskracht rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de professionele standaard,
- d. wordt verstrekt met respect voor en inachtneming van de rechten van de cliënt.

§ Kwaliteitseisen zorgaanbieders / ZZP'ers

Verder gelden voor pgb-zorgaanbieders/ zzp de kwaliteitseisen die worden gesteld aan zorgaanbieders met een resultaatsovereenkomst voor zorg in natura. In bijlage 2 is hier een omschrijving van opgenomen.

§ Kwaliteitseisen sociaal netwerk/ overig

Naast de hiervoor genoemde algemene kwaliteitseisen worden aan het sociaal netwerk/ overig die worden gecontracteerd door de pgb-houder de volgende kwaliteitseisen gesteld:

- Met het pgb worden gestelde resultaten bereikt en dit wordt inzichtelijk gemaakt;
- Het overleggen van een VOG-verklaring met uitzondering van personen uit het gezin van de pgb houder en eerste en tweedegraads familieleden;
- In geval van afwezigheid door vakantie, ziekte of andere oorzaken sluit de zorg naadloos aan. De pgb houder is verantwoordelijk voor een planning die hierin voorziet;
- De zorgverlener mag niet overbelast zijn;
- De zorgverlener heeft een stabiele persoonlijke situatie (een indicatie kan bijvoorbeeld zijn dat deze zelf in ieder geval geen begeleiding heeft).

Uitsluitingen pgb voor begeleiding

§ Gebruikelijke hulp bij begeleiding

Het pgb voor begeleiding mag niet ingezet worden voor gebruikelijke hulp. Gebruikelijke hulp is de hulp die naar algemeen aanvaardbare opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de huisgenoten, tot wie gerekend worden, de partner, ouders, inwonende kinderen en anderen met wie cliënt duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont. De volgende uitgangspunten worden gehanteerd voor gebruikelijke hulp bij begeleiding:

- Gebruikelijke hulp wordt verwacht in een kortdurende zorgsituatie, die een periode van maximaal drie maanden beslaat en waarin uitzicht is op herstel.
- In een zorgsituatie die langer dan drie maanden duurt en waarin uitzicht is op herstel en in een zorgsituatie waarin geen uitzicht is op herstel wordt gebruikelijke hulp verwacht bij:
 - Begeleiding op het terrein van maatschappelijke deelname. Hieronder wordt in ieder geval verstaan het bezoeken van een huisarts, het bezoeken van dagbesteding;
 - Begeleiding bij het normale maatschappelijke verkeer binnen de levenssfeer. Hieronder wordt in ieder geval verstaan het bezoeken van vrienden, familie;
 - Het overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden horen. Hieronder wordt in ieder geval verstaan het doen van administratie.

§ Pgb sociaal netwerk / overig

Bij zorg in natura kennen we begeleiding plus, deze is bedoeld voor cliënten, die beperkingen hebben die (langdurig) gepaard gaan met matig of zwaar regieverlies, of met een invaliderende aandoening of beperking (fysieke, cognitieve, sociaal-emotionele beperkingen). Deze beperkingen hebben een tekortschietend zelfregulend vermogen tot gevolg. De integratie in de samenleving door de beperking of aandoening kan zeer moeilijk zijn. Gezien de benodigde deskundigheid voor begeleiding plus, is het bieden van deze vorm van begeleiding door het sociaal netwerk in principe niet aan de orde. Maatwerk blijft altijd mogelijk. Een uitzondering kan gemaakt worden als aangetoond kan worden dat de begeleider uit het sociaal netwerk beschikt over de benodigde diploma's en ervaring om deze vorm van begeleiding te bieden. Het pgb sociaal netwerk kan niet worden ingezet voor begeleiding Groep.

§ Verbeterbare problematiek

Wanneer de toegang Wmo vindt dat er sprake is van verbeterbare problematiek (stimuleren), is het uitgangspunt dat door de pgb ondersteuner gewerkt aan verbetering en/of herstel. Dit geldt zowel voor het sociaal netwerk/ overig als voor zorgaanbieders / ZZP'ers. Wanneer de cliënt, het sociaal netwerk of de zorgaanbieder echter in tegenstelling tot de toegang Wmo van mening is dat de problematiek onverbeterlijk is, is de ondersteuning niet cliëntgericht en wordt geen pgb verstrekt en wordt een andere passende oplossing gezocht. Dit kan zijn een zorg in natura maatwerkvoorziening of een pgb bij een

andere zorgaanbieder. Als hierover tussen gemeente en cliënt verschil van mening ontstaat dan kan een onafhankelijk advies worden opgevraagd.

Hoogte pgb voor begeleiding

Voor de hoogte van het pgb voor begeleiding wordt onderscheid gemaakt in:

- Ondersteuners die in dienst zijn van een professionele organisatie of die werkzaam zijn als zelfstandig werkend ondernemer : 100% van het tarief waarvoor het college de geïndiceerde diensten heeft ingekocht;
- voor personen die behoren tot het sociaal netwerk en personen die niet als ondersteuners als bedoeld hierboven worden aangemerkt bedraagt de hoogte van het pgb niet meer dan het op grond van de Wet langdurige zorg geldende tarief voor zorg van niet-professionele zorgverleners.

Er wordt geen pgb verstrekt als deze wordt ingezet bij een gecontracteerde zorgaanbieder (begeleiding zin) tenzij dit in een combinatie met het sociaal netwerk is.

Tarieven voor Pgb begeleiding

De (maximale) tarieven voor begeleiding zijn in 2021 *per maand*:

Categorie	Sociaal netwerk Per maand	Professional Per maand
Waakvlamfunctie	€ 22,45	€ 48,19
Begeleiding thuis Regulier	€ 314,41	€ 541,09
Begeleiding thuis Plus	€ 544,82	€ 996,76
Begeleiding groep regulier[1]	n.v.t.	€ 871,27
Begeleiding groep plus	n.v.t.	€ 1.234,73

Categorie	Sociaal netwerk Per etmaal	Professional Per etmaal
Logeeropvang	€ 71,31	€ 220,23
Taxivervoer		€ 16,98
Rolstoeltaxivervoer		€ 29,12

Lager tarief

Het pgb plan wat wordt ingediend door de cliënt is leidend. Ligt het periodetarief dat is opgenomen in het pgb plan lager dan de tarieven zoals die zijn opgenomen in bovenstaande tabel, wordt het door de PGB houder opgegeven tarief gehanteerd. De gemeente checkt wel het uurtarief vanwege de wetgeving rondom het minimumloon en de inleg bij de SVB.

Hoger tarief

Het pgb mag niet hoger zijn dan het tarief dat beschikbaar is voor de begeleiding zorg in natura (ZIN). In individuele situaties blijft maatwerk mogelijk en kan op basis van een onderbouwde motivatie het pgb tarief worden verhoogd met de benodigde extra inzet.

De gemeente keert een "bruto" pgb uit aan de SVB, hierop is geen eigen bijdrage in mindering gebracht. De eigen bijdrage wordt bij cliënt geïnd door het CAK en mag niet worden betaald uit het pgb.

Salaris zorgverlener

Zie onder PGB huishoudelijke ondersteuning.

4.9.3 Persoonsgebonden budget voor vervoersmiddelen, rolstoelen en woonvoorzieningen

Definitie

Onder een hulpmiddel wordt verstaan een voorziening om zich te bewegen in en om de woning (zoals een handbewogen of elektrische rolstoel) dan wel zich lokaal te verplaatsen (zoals een scootmobiel of een fietsvoorziening) dan wel een hulpmiddel in het kader van wonen (te weten/dat wil zeggen losse voorzieningen zoals bad-, douche- of transfervoorzieningen). Met het pgb voor hulpmiddelen krijgt de cliënt een geldbedrag in handen waarmee hij zelf een aan hem te verlenen voorziening kan (in)kopen of huren.

Kwaliteitseisen

Ook bij een pgb geldt dat de hulpmiddelen, die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht zijn. De kwaliteit van de hulpmiddelen, die ingekocht worden door een pgb, moet van vergelijkbare kwaliteit zijn als de hulpmiddelen verstrekt in natura. Indien van toepassing moet het hulpmiddel voldoen aan de code VVR (Veilig Vervoer Rolstoelgebruikers). Een pgb wordt verstrekt als naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat het hulpmiddel van goede kwaliteit is. De cliënt kan gevraagd worden aan te tonen dat de kwaliteit gewaarborgd is.

Bij het beoordelen van de kwaliteit weegt het college mee of het hulpmiddel, in redelijkheid, geschikt is voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt.

Pgb vaardigheid

De pgb houder moet in staat zijn het opgestelde functioneel programma van eisen te lezen en samen met een leverancier/extern deskundige (zoals een eerstelijns ergotherapeut uit de Zvw) het functioneel programma van eisen te vertalen in een ergonomisch programma van eisen om te komen tot het leveren van het goedkoopst adequate hulpmiddel.

De pgb houder moet in staat zijn contractueel afspraken te maken met de leverancier over onderhoud en reparatie. Ook moet hij indien van toepassing een adequate verzekering kunnen afsluiten.

Uitsluitingen pgb voor hulpmiddelen

Een pgb voor een hulpmiddel wordt niet verstrekt wanneer verwacht wordt dat binnen de afschrijvingstermijn de voorziening niet meer adequaat of noodzakelijk is (zoals bij kinderen i.v.m. groei en ontwikkeling of bij een progressieve aandoening). Een niet stabiele gezondheidssituatie kan er toe leiden dat het college zal besluiten dat toekenning van een pgb niet mogelijk is, omdat hiermee niet snel en adequaat op een veranderende situatie ingesprongen kan worden. Wanneer aanpassingen op medische gronden (ziekte blijkt toch progressief) noodzakelijk zijn aan de maatwerkvoorziening die eerder met een pgb is aangeschaft, is de gemeente verantwoordelijk voor de kosten van deze aanpassingen.

Als de voorziening tussentijds niet blijkt te voldoen en er geen sprake is van veranderde omstandigheden, kan geen beroep worden gedaan op een vervangende voorziening.

Als een voorziening volgens de vooraf vastgestelde afschrijvingstermijn is afgeschreven maar nog wel compenserend en technisch in orde is, wordt geen nieuw pgb voor een maatwerkvoorziening verstrekt. Of de voorziening nog compenserend is, wordt beoordeeld door de gemeente zelf (samen met de leverancier) of door een door de gemeente aan te wijzen externe deskundige. De eventuele daaraan verbonden kosten zijn voor rekening van de gemeente. Op basis van een nieuwe aanvraag kan wel opnieuw een pgb voor de jaarlijkse kosten van onderhoud, reparatie en verzekering worden verstrekt. Dit pgb zal jaarlijks uitbetaald worden tot het moment dat uit onderzoek blijkt dat de voorziening technisch is afgeschreven.

Wanneer er sprake is van schuldenproblematiek wordt het pgb aan de leverancier uitbetaald. Dit is een uitzondering op de algemene beleidsregel dat bij schuldenproblematiek geen pgb wordt verstrekt.

Het omzetten van het pgb naar een voorziening in natura op verzoek van de cliënt, is niet meer mogelijk nadat het pgb al is besteed aan een voorziening. Dit is van toepassing gedurende de looptijd van het pgb.

Toets op resultaat

Indien een cliënt kiest voor een pgb, dient vooraf de afweging gemaakt te worden of het resultaat, zoals vastgelegd in de beschikking, kan worden behaald met het pgb. De pgb houder is hier verantwoordelijk voor. De gemeente informeert de pgb houder vooraf dat periodiek getoetst kan worden of het resultaat met het pgb behaald wordt en welke consequenties verbonden zijn aan het niet behalen van het resultaat. Wanneer (tussentijds) door de Wmo-consulent wordt vastgesteld dat de resultaten die in het pgb-plan zijn genoemd niet of onvoldoende worden behaald, zijn mogelijke consequenties:

- Pgb wordt omgezet naar zorg in natura en pgb moet in totaliteit worden terugbetaald.
- Pgb wordt voor de kosten van onderhoud en verzekering stopgezet en moet terugbetaald worden.

Duur van de toekenning

De voorziening in de vorm van pgb wordt tenminste toegekend totdat deze technisch is afgeschreven. Dit houdt in dat het college niet gehouden is een economisch afgeschreven voorziening, die nog in goede staat is en passend voor de cliënt, in te nemen en een nieuwe maatwerkvoorziening te verstrekken.

Functioneel Programma van eisen

Wanneer een cliënt kiest voor een pgb wordt door de Wmo-consulent een functioneel Programma van Eisen (PvE) opgesteld waaraan de voorziening moet voldoen. De cliënt stelt vervolgens samen met een professional een ergonomisch programma van eisen op.

Als cliënt een andere voorziening wil, niet zijnde een algemeen gebruikelijke voorziening, kan hij daarvoor kiezen onder de voorwaarde dat de voorziening geen (andere) belemmeringen oproept. De voorziening die de cliënt aanschaft moet wel de beperking op hetzelfde niveau compenseren als in het PvE wordt gesteld en niet slechts een deel daarvan.

De aanschaf van een tweedehands hulpmiddel is toegestaan mits deze in alle redelijkheid voldoet aan de afschrijvingstermijn voor het betreffende hulpmiddel zoals opgenomen in de onderstaande tabel. Het tweedehands aan te schaffen hulpmiddel moet gereviseerd zijn bij aankoop of binnen 1 maand na aankoop. Zie hiervoor verder onder aanschaf en facturatie.

Gehanteerde afschrijvingstermijnen hulpmiddelen Medipoint:

5 jaar	7 jaar	8 jaar
Actief rolstoelen	alle overige voorzieningen	Trapliften
Kindervoorzieningen		
Douche / toiletvoorzieningen		

Aanschaf en facturatie

Na ontvangst van de beschikking heeft de cliënt drie maanden de tijd om de voorziening aan te schaffen. Voor het verstrijken van deze 3 maanden wordt door de consultant contact opgenomen met de cliënt, alleen indien de voorziening nog niet is gedeclareerd.

Een pgb kan ingetrokken worden als de cliënt de voorziening niet binnen drie maanden aanschaf of inkoopt en hiervoor geen gegronde reden is.

Na overleg van de factuur wordt het pgb uitbetaald aan de leverancier of aan de pgb houder. De factuur moet worden ingediend tot 3 maanden na beschikking.

Het pgb wordt aangewend voor het aanschaffen van een hulpmiddel. Dit kan bij een erkende leverancier. Ook is het mogelijk een tweedehands hulpmiddel aan te schaffen onder de voorwaarde dat deze wordt nagekeken door bijvoorbeeld de leverancier van hulpmiddelen in natura of een andere erkende leverancier.

Jaarlijks dient de cliënt de factuur voor het onderhoudscontract en de verzekering in te leveren bij de gemeente. Op basis van deze facturen wordt jaarlijks het pgb voor onderhoud en verzekering uitbetaald aan de cliënt.

Hoogte pgb voor hulpmiddelen

De hoogte van het pgb en de voorwaarden voor de verantwoording zijn opgenomen in de beschikking. De hoogte van het pgb is maximaal de kosten die de gemeente zou moeten betalen aan de door de gemeente gecontracteerde leverancier als de voorziening in natura zou worden verstrekt (de goedkoopst compenserende voorziening wordt verstrekt). Eventuele meerkosten komen voor rekening van de pgb houder. De bedragen zijn afgeleid van de bedragen die gelden voor de natura voorzieningen en/of zijn gebaseerd op realistische marktconforme prijzen.

Het pgb is bedoeld voor de aanschaf van het hulpmiddel, reparatie, onderhoud en verzekeringskosten voor de gehele economische afschrijvingsperiode van het hulpmiddel. Het bedrag voor de aanschaf van het hulpmiddel wordt in één bedrag uitgekeerd. Indien onderhoud, reparatie en verzekering van toepassing is, wordt hiervoor jaarlijks een bedrag beschikbaar gesteld op declaratiebasis.

De hoogte van het pgb voor hulpmiddelen wordt per type voorziening vastgesteld. Per type voorziening gelden periodebedragen en afschrijvingstermijnen, zie voor de afschrijvingstermijnen de tabel onder "Functioneel programma van eisen".

- Voor vervoersvoorzieningen en trapliften wordt de hoogte vastgesteld op basis van het pgb-plan wat is opgesteld op basis van het functioneel programma van eisen. De hoogte van het pgb voor vervoersvoorzieningen is maximaal de vastgestelde afschrijvingstermijn x het periodebedrag en bedraagt nooit meer dan de kosten die de gemeente voor zorg in natura maakt.

De hoogte van het pgb voor de trapliften is maximaal de hoogte van het bedrag dat de gemeente voor trapliften zorg in natura betaalt.

- Voor voorzieningen om zich te bewegen in en om de woning en voor hulpmiddelen in het kader van wonen geldt dat de hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van opgevraagde offerte(s) en een tegenofferte opgevraagd door de consultant bij de gecontracteerde leverancier voor zorg en in natura, bij de fabrikant of importeur. De pgb-houder wordt gevraagd om minimaal één offerte aan te leveren. De offerte voorziet ook in een uitvraag van het onderhoudscontract en verzekering (indien van toepassing).

Meerkosten

Als bij de aanschaf van de voorziening met het pgb aanpassingen aan de voorziening nodig zijn dan moeten deze aanpassingen bekostigd worden uit het toegekende pgb bedrag.

De situatie waarin het door de cliënt beoogde hulpmiddel duurder is dan op basis van het functioneel PvE door het college verstrekt zou worden, betekent niet bij voorbaat dat het pgb om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten betalen zelf bij wanneer de kosten van het door hem gewenste hulpmiddel hoger zijn dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod.

Onderhoud, reparatie en verzekering

De pgb-houder is verplicht zijn vervoersvoorziening te verzekeren voor de wettelijke aansprakelijkheid(WA).

Onderhoud aan het hulpmiddel dient vanaf het tweede jaar van toekenning van het pgb jaarlijks te worden uitgevoerd.

De hoogte van het pgb voor onderhoud, reparatie en (indien van toepassing) verzekering wordt afgeleid van de tarieven die de gemeenten betalen aan onderhoud, reparatie en verzekering. Reparaties kunnen in de eerste twee jaar mogelijk onder de garantie van het hulpmiddel vallen. Onderhoud staat los van de garantie, het pgb voor onderhoud wordt vanaf het tweede jaar toegekend.

Restwaarde

De restwaarde van de voorziening wordt bepaald en kan vervolgens worden teruggevorderd van de pgb-houder indien:

- de voorziening niet langer gebruikt wordt door de pgb-houder;
- de pgb-houder verhuisd is naar een andere gemeente;

- de voorziening binnen de afschrijvingstermijn niet meer adequaat is vanwege een veranderd ziektebeeld;
- de pgb-houder niet langer gebruik maakt van de Wmo maar van andere regelgeving zoals de Wlz
- deze overleden is: bij overlijden van de budgethouder kan/kunnen de nabestaande(n) worden benaderd om te komen tot inname van het hulpmiddel of kan de restwaarde van de voorziening worden teruggevorderd van de nabestaande(n).

De restwaarde van een hulpmiddel wordt berekend aan de hand van de lineaire afschrijvingsmethode. Het gedeelte van het pgb, dat bestemd is voor de kosten van het onderhoud, de reparaties en de verzekering kan worden teruggevorderd over de nog niet verstreken afschrijvingstermijn, indien er sprake is van een situatie zoals opgesomd hierboven.

Pgb tarieven

In de onderstaande tabel staan de maximale pgb-bedragen opgenomen die afgeleid zijn van de tarieven van het hulpmiddel zoals deze betaald worden aan de gecontracteerde hulpmiddelenleverancier. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de voorzieningen die het vaakst worden verstrekt in de vorm van een PGB.

categorie contract Medipoint	omschrijving	huur incl BTW	Afschrijvings termijn	Max Pgb incl. BTW
6	scootmobiel in en om de woning	€ 53,96	7 jaar	€ 4.532,64
7	scootmobiel standaard	€ 63,77	7 jaar	€ 5.356,68
8	scootmobiel extra geveerd	€ 73,58	7 jaar	€ 6.180,72
9a	2-wielfietsen (o.a. tandem)	€ 70,79	7 jaar	€ 5.946,36
9b	3-wielfietsen (en handbike)	€ 63,77	7 jaar	€ 5.356,68
10a	2-wielfietsen met hulpmotor	€ 105,63	7 jaar	€ 8.872,92
10b	3-wielfietsen met hulpmotor	€ 95,16	7 jaar	€ 7.993,44

Voor de overige hulpmiddelen die niet zijn opgenomen in bovenstaande tabel geldt dat de hoogte van het PGB wordt bepaald aan de hand van een door de cliënt opgevraagde offerte (minimaal één) en de door de Wmo consulent opgevraagde tegenofferte bij een hulpmiddelenleverancier. Uitgangspunt is altijd dat de hoogte van het PGB maximaal de kosten zijn die de gemeente zou moeten betalen aan de door de gemeente gecontracteerde leverancier, bij de fabrikant of importeur als de voorziening in natura zou worden verstrekt (goedkoopst compenserend).

Pgb voor nagelvaste woningaanpassingen

Bij grote bouwkundige of woontechnische voorzieningen aan de woning wordt de externe bouwkundig adviseur gevraagd om een programma van eisen inclusief kostenraming op te stellen.

De cliënt vraagt vervolgens 2 offertes op. De hoogte van het persoonsgebonden budget is het bedrag van de goedkoopste adequate offerte, maar nooit hoger dan de kostenraming van de externe adviseur. Als een complexe woonvoorziening vermoedelijk tijdelijk geplaatst wordt, vraagt cliënt/gemeente ook een prijs op voor het huren van een tijdelijke unit. Ook in die situatie wordt het PGB bepaald op de goedkoopst adequate offerte.

5. Regels eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen

Per 2020 wordt een vaste eigen bijdrage ingevoerd, het zogenaamde abonnementstarief. Het abonnementstarief geldt zowel voor maatwerkvoorzieningen als voor algemene voorzieningen die bij verordening zijn aangewezen. In de verordening maatschappelijke ondersteuning 2021 Gemeente Rucphen zijn geen algemene voorzieningen zijn aangewezen. Dat betekent dat het abonnementstarief alleen geldt voor maatwerkvoorzieningen

5.1 Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen

Als sprake is van een door de cliënt te betalen bijdrage wordt de cliënt daarover zowel tijdens het gesprek als in de beschikking geïnformeerd. Wettelijk is geregeld dat het CAK (Centraal Administratie Kantoor) de eigen bijdrage vaststelt, oplegt en int. Het CAK draagt vervolgens de ontvangen eigen bijdragen af aan de gemeente. In 2021 geldt een maximale eigen bijdrage van € 19,00 per maand. Het maakt daarbij niet uit hoeveel maatwerkvoorzieningen iemand heeft, de eigen bijdrage is nooit meer dan € 19,00 per maand.

Bij alle maatwerkvoorzieningen is een bijdrage in de kosten verschuldigd, met uitzondering van:

- begeleiding in de categorie 'waakvlam'
- rolstoelen;
- voorzieningen voor personen jonger dan achttien jaar. Voor bouwkundige of woontechnische woningaanpassingen is wel een bijdrage verschuldigd, deze wordt van de ouder(s) en/of verzorgers gevraagd;

- niet-AOW-gerechtigde meerpersoonshuishoudens.

Voor gebruik van het waspunt en de rolstoel- en scootmobielcentrale wordt geen eigen bijdrage gevraagd.

In het uitvoeringsbesluit Wmo 2015 zijn wettelijk de kaders vastgelegd voor het opleggen van de eigen bijdrage.

Voor maatwerkvoorzieningen wordt de eigen bijdrage opgelegd tot maximaal de werkelijke kosten (kostprijs) van de voorziening. In de praktijk bedraagt de eigen bijdrage altijd € 19,00, omdat er geen maatwerkvoorzieningen zijn waarvoor de kostprijs lager is dan 19,00. Voor koopvoorzieningen (betreft woonvoorzieningen of een PGB voor hulpmiddelen) wordt de eigen bijdrage van € 19,- opgelegd totdat de kostprijs is bereikt.

6. Maatwerkvoorzieningen

De Wmo 2015 kent artikel 2.3.5 lid 5 waarin is bepaald dat de maatwerkvoorziening, voor zover daartoe aanleiding bestaat, wordt afgestemd op andere wetten.

Ook onder de Wmo 2015 geldt dat wanneer iemand aanspraak kan maken op een voorziening op grond van een andere regeling, het college in het kader van de eigen kracht geen voorziening op grond van de Wmo hoeft te verstrekken. Het uitgangspunt is dan namelijk dat de cliënt op eigen kracht het probleem op kan lossen, namelijk door zijn aanspraak op grond van de andere regeling tot gelding te brengen.

De Wmo 2015 gaat uit van maatwerk aan de cliënt door te kijken naar de beperkingen die een cliënt heeft (of ondervindt door de handicap die hij/zij heeft), het te behalen resultaat en de oplossingen die daarbij passen.

Doel van het maatwerk is het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid en/of participatie, zodat deze zo lang mogelijk in de eigen omgeving kan blijven wonen. In elke individuele situatie wordt eerst gekeken naar de mogelijkheden om zelf of in het netwerk oplossingen te vinden. Twee personen met dezelfde beperking kunnen voor andere voorzieningen in aanmerking komen, omdat zij op andere terreinen beperkingen ondervinden of over verschillende oplossingen beschikken. Dit wordt in een gesprek in beeld gebracht. Als de beperkingen niet/onvoldoende opgelost kunnen worden door de cliënt zelf, binnen het netwerk of met algemene dan wel voorliggende voorzieningen, dan komt een maatwerkvoorziening in beeld. Wel is getracht om, mede op basis van jurisprudentie - richtlijnen te geven waarin een maatwerkvoorziening kan voorzien.

Wmo-maatwerkvoorzieningen zijn gericht op het bereiken van het resultaat. De Wmo-consulent bekijkt samen met de cliënt welke resultaten behaald moeten worden ("het WAT") en welke aandachtsgebieden nodig zijn. Op welke manier ("het HOE") de resultaten en daarmee samenhangend de aandachtsgebieden het beste gerealiseerd kunnen worden, wordt overgelaten aan de aanbieder in overleg met de cliënt. In het geval er een PGB wordt verstrekt, is dit aan de cliënt in overleg met zijn zorgverlener.

Keukentafelgesprek

Onderdeel van de onderzoeksfase is het voeren van een keukentafelgesprek met de cliënt. Tijdens dit gesprek wordt de volledige cliëntsituatie in beeld gebracht, waarbij ook de mogelijkheden in beeld worden gebracht. Van dit gesprek wordt een verslag gemaakt. Samengevat wordt het volgende onderzocht: aandoening(en) en de daaruit voortvloeiende beperkingen, eigen mogelijkheden om activiteiten uit te voeren, activiteiten die door een huisgenoot of iemand uit het sociale netwerk gedaan kunnen worden, algemene en voorliggende voorzieningen, waarvan gebruik gemaakt kan worden.

Als geconcludeerd wordt dat de belemmeringen niet volledig door de cliënt zelf, met hulp van het netwerk dan wel met algemene of voorliggende voorzieningen weggenomen kunnen worden, dan wordt een (gedeeltelijke) maatwerkvoorziening geïndiceerd. Deze ondersteuning neemt de verantwoordelijkheid van de cliënt niet over, maar helpt de cliënt op weg om het resultaat te behalen.

In de Wmo 2015 zijn in ieder geval de volgende resultaatgebieden te vinden:

- 6.1. huishoudelijke ondersteuning
- 6.2. verplaatsen in en om de woning
- 6.3. normaal gebruik van de woning
- 6.4. vervoer
- 6.5. begeleiding

6.1. Huishoudelijke ondersteuning

Huishoudelijke ondersteuning is een middel om te kunnen participeren en zelfredzaam te zijn, het is geen doel op zich. In eerste instantie wordt gekeken of algemeen gebruikelijke of algemene voorzieningen een oplossing bieden alvorens een maatwerkvoorziening wordt verstrekt. Daarnaast dient te worden

gekeken naar de keuzes die cliënt maakt (of dient te maken) welke van invloed zijn op de ondersteuning en dienen tips gegeven te worden bij bevordering van de zelfstandigheid. Dit is op basis van een persoonlijk onderzoek en daar waar nodig met flexibiliteit (maatwerk).

Het doel van deze beleidsregels is helder te krijgen waar de maatwerkvoorziening huishoudelijke ondersteuning voor dient en wat gemeente, cliënt en aanbieder kunnen verwachten. Wat kan de cliënt verwachten bij de indicatie voor de voorziening vanuit de gemeente en de levering van de benodigde zorg vanuit de aanbieder.

De gemeente stelt op basis van het onderzoek vast welke resultaten en welke aandachtsgebieden voor de cliënt moeten worden geïndiceerd. De gemeente geeft aan de aanbieder door welk resultaat behaald moet worden en welke aandachtsgebieden verder uitgewerkt moeten worden. De aanbieder stelt vervolgens samen met de cliënt in het leveringsplan de verfijning op van de daadwerkelijke taken en werkzaamheden met samenhangend de frequentie daarvan. In de opgenomen frequentietabel (bijlage 1) zijn voor de verschillende resultaatgebieden de benodigde werkzaamheden met bijbehorende gemiddelde frequenties omschreven. Naar aanleiding van het maatwerk per cliënt kan hier gemotiveerd van worden afgeweken. Belangrijk is dat de inzet wordt bepaald in dialoog tussen aanbieder en cliënt. De gemeente toetst of het leveringsplan in overeenstemming is met het verslag en de gemeentelijke beleidsregels, zodat de uiteindelijke indicatie vast kan worden gesteld.

6.1.1 Afwegingskader

Alleen maatwerkvoorziening als er geen andere oplossingen zijn

Hulp bij het voeren van een huishouden wordt alleen geboden wanneer er geen andere oplossingen zijn die problemen op dit leefgebied kunnen voorkomen of oplossen. Activiteiten die door de cliënt zelf kunnen worden uitgevoerd behoren dan ook tot de eigen verantwoordelijkheid. In de dagelijkse praktijk kan dit ook betekenen dat een deel van het huishouden door cliënt wordt uitgevoerd en voor een ander deel ondersteuning wordt geboden. Een andere vorm van het benutten van eigen mogelijkheden is het verlenen van medewerking aan een zo efficiënt mogelijke ondersteuning. Dit betekent dat van de betrokkene mag worden verwacht dat hiermee rekening wordt gehouden bij de inrichting van de woning en de planning van huishoudelijke werkzaamheden. Te denken valt aan het zo mogelijk voorbereiden van de was en het ergonomisch verantwoord inrichten van de woning.

Schoonmaakhulp voor eigen rekening

Was men al gewend om voor eigen rekening een schoonmaakhulp in te huren, dan is het enkele feit dat er zich beperkingen voordoen geen reden om een beroep te doen op gemeentelijke ondersteuning. Wel moet worden meegewogen of door het ontstaan van beperkingen financiële mogelijkheden wegvallen of dat de ondersteuning door de 'gebruikelijk aanwezige' schoonmaak niet meer toereikend is.

Gebruikelijke hulp

Als de cliënt huisgenoten heeft die wel in staat zijn huishoudelijk werk te verrichten, komt dat gedeelte niet in aanmerking voor huishoudelijke ondersteuning. Dit wordt gebruikelijke hulp genoemd. Gebruikelijke hulp heeft een verplichtend karakter en hierbij wordt geen onderscheid gemaakt op basis van sekse, religie, cultuur, gezinsamenstelling, drukke werkzaamheden of persoonlijke opvattingen over het verrichten van huishoudelijke werkzaamheden.

Volwassene, jongeren en kinderen

Iedere volwassene wordt geacht ook naast een (druke) baan en/of gezin een huishouden te voeren. Jonge volwassenen in de leeftijd van 18 tot 23 jaar worden geacht een eenpersoonshuishouden te kunnen voeren. Vanaf 23 jaar wordt iemand geacht een meerpersoonshuishouden te kunnen voeren. Van kinderen in de leeftijd tussen twaalf en achttien jaar wordt verwacht dat zij hun eigen kamer schoonhouden en een bijdrage leveren in de licht huishoudelijke taken (zoals tafel afruimen, afwassen, kleding in de wasmand doen, kleine boodschappen halen).

Leefeenheid en/of huisgenoot

Aangezien bij iedere vraag een onderzoek naar de individuele kenmerken en mogelijkheden van de cliënt wordt gedaan, is het mogelijk om af te wijken van gebruikelijke hulp. Uit jurisprudentie van de Wmo en AWBZ is bekend dat als een huisgenoot in aaneengesloten perioden van zeven etmalen vanwege werk afwezig is er geen gebruikelijke hulp kan worden verwacht. Wel zal eerst onderzocht worden welke andere eigen en/of voorliggende oplossingen beschikbaar zijn (binnen het gezin/sociale netwerk). Wanneer een huisgenoot minder dan zeven etmalen afwezig is, wordt onderzocht in hoeverre de huisgenoot een deel van de (uitstelbare) taken al dan niet kan overnemen. Als dat niet (volledig) kan, kan een (gedeeltelijke) maatwerkvoorziening worden toegekend.

Voor huisgenoten die aangeven geen huishoudelijke taken over te kunnen nemen, omdat ze niet weten hoe dit moet en dit nog nooit hebben gedaan, kan korte tijd huishoudelijke hulp worden ingezet om de huisgenoot de vaardigheden aan te leren.

Wanneer een huisgenoot overbelast blijkt te zijn of dreigt te worden door de zorg voor cliënt, kan tevens tijdelijk huishoudelijke ondersteuning worden ingezet. De overbelasting moet worden vastgesteld door een medisch adviseur. Van cliënt en huisgenoot wordt dan verwacht dat zij onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om de overbelasting te verminderen, zodat op den duur de huishoudelijke taken weer door de huisgenoot kunnen worden overgenomen. Alleen wanneer blijkt dat - na een tijdelijke indicatie

- ondanks pogingen van betrokkenen om tot oplossingen te komen het echt niet mogelijk is om de overbelasting te reduceren, kan langduriger huishoudelijke ondersteuning worden ingezet. Tevens geldt dat eerst onderzocht wordt welke andere eigen en/of voorliggende oplossingen dan wel voorzieningen beschikbaar zijn (binnen het gezin/sociale netwerk).

Mantelzorg

Veel personen zijn bereid mantelzorg te verlenen. Deze vorm van vrijwillige ondersteuning door derden, niet behorend tot de leefeenheid, gaat voor op ondersteuning van de gemeente. Tegelijk is deze vorm van vrijwillige hulp niet afdwingbaar en daarmee in de praktijk vaak incidenteel en aanvullend op andere vormen van zorg. Indien noodzakelijk kan de gemeentelijke ondersteuning bestaan uit tijdelijke vervanging van de mantelzorg of vrijwilliger.

Algemene en algemeen gebruikelijke voorzieningen

Algemene voorziening

Als eigen mogelijkheden, gebruikelijke hulp, mantelzorg of vrijwilligershulp geen of onvoldoende oplossing bieden, wordt bekeken of een algemene voorziening een (gedeeltelijke) oplossing kan bieden. Een algemene voorziening wordt geboden door een aanbieder die hierover afspraken heeft met de gemeente (in de vorm van een overeenkomst of middels een subsidie).

Om van een algemene voorziening gebruik te kunnen maken is geen uitgebreid onderzoek naar persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager noodzakelijk. De gemeente kan de aanvrager naar een algemene voorziening verwijzen, maar moet wel bekijken of deze voorziening ook compenserend is voor de aanvrager. Voorwaarde is dat een dergelijke voorziening feitelijk toegankelijk is. Hiermee wordt bedoeld dat de voorziening redelijkerwijs door de cliënt kan worden bekostigd en er daadwerkelijk geschikte hulp geleverd kan worden onder redelijke voorwaarden. Gedacht kan worden aan bijvoorbeeld steunpunten waar tegen een geringe vergoeding gegeten kan worden.

Algemeen gebruikelijk

Een algemeen gebruikelijke voorziening is geen Wmo-voorziening. Een voorziening is algemeen gebruikelijk als een cliënt, ook zonder handicap of beperking, hierover kan beschikken.

Bij algemeen gebruikelijke voorzieningen kan onder andere worden gedacht aan algemene technische hulpmiddelen: afwasmachine, aangepast bestek, stofzuiger, wasmachine, wasdroger, verhoging voor wasmachine of wasdroger. Maar ook aan een boodschappendienst of glazenwasser.

Invloed van de woonvorm

Als mensen zelfstandig samenwonen op één adres en gemeenschappelijke ruimte(n) delen, wordt verwacht dat het schoonmaken van de gedeelde ruimtes bij uitval van één van de bewoners wordt overgenomen door een andere bewoner. Bij kamerverhuur wordt de huurder van de betreffende ruimte niet als een huisgenoot gezien van wie gebruikelijke hulp wordt verwacht. Dat er sprake is van kamerhuur moet met een huurovereenkomst worden aangetoond.

Huishoudelijke ondersteuning wordt bij meerdere bewoners alleen geleverd aan de woonruimte van cliënt en een evenredig deel van het schoonmaken van de gemeenschappelijke ruimte. Hierbij kan worden gedacht aan woongroepen of vormen van beschermd wonen of meerdere generaties in één huis.

Voor de aanwezige beschermde woonvormen wordt specifiek op de situatie afgestemde ondersteuning geïndiceerd. Hierbij wordt naast de eigen mogelijkheden van de bewoners ook rekening gehouden met het doel en de intensiviteit van het gebruik van de gemeenschappelijke ruimtes.

Een grotere woning leidt niet vanzelfsprekend tot meer inzet van ondersteuning. Er wordt uitgegaan van het niveau van sociale woningbouw.

In vakantiewoningen, tweede woningen, hotels/pensions, kamerhuur c.q. huisvesting niet bedoeld voor permanente bewoning wordt geen huishoudelijke ondersteuning verstrekt. Aangezien een vakantie doorgaans van korte duur is, is er sprake van uitstelbare taken of kan schoonmaak bij de verhuurder worden ingekocht. Ook wanneer men langer verblijft in de hierboven genoemde woonvormen, wordt geen huishoudelijke ondersteuning verstrekt.

Voortzetten hulp na overlijden huisgenoot

Wanneer binnen een leefeenheid de partner overlijdt wordt onderzocht of huishoudelijke ondersteuning nodig is voor de overgebleven partner. Mocht dit het geval zijn dan wordt de indicatie huishoudelijke ondersteuning doorgezet. In voorkomende situaties wordt de huidige indicatie maximaal vier weken voorgezet, bijvoorbeeld als overgebleven partner uiteindelijk geen hulp nodig heeft. Anders krijgt de partner een nieuwe indicatie.

6.1.2 Resultaat gericht werken: een gestructureerd huishouden

Zelfredzaamheid is in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden. Bij het kunnen participeren en zelfredzaam zijn mag de huishouding geen obstakel vormen. Het hoeft niet overal 'spic en span' te zijn, maar het huishouden moet 'op orde' zijn. Er kan goed geleefd worden, het vormt een basis, waar de cliënt mensen kan ontvangen en van waaruit de cliënt kan participeren in de samenleving.

Leveringsplan

Huishoudelijke ondersteuning (zorg in natura en persoon gebonden budget) wordt geïndiceerd op basis van resultaat. Bij zorg in natura maakt de aanbieder in opdracht van de gemeente in overleg met de cliënt een leveringsplan. In dit plan is vastgelegd welke activiteiten er plaatsvinden en wat de frequentie van activiteiten is. In het leveringsplan is opgenomen dat de uitvoering van het plan flexibel moet zijn. De gemeente toetst het leveringsplan met de bevindingen uit gespreksverslag en met de beleidsregels voor huishoudelijke ondersteuning. Als het leveringsplan daarmee niet in overeenstemming is, wordt de aanbieder opdracht gegeven een aangepast leveringsplan te maken dat wel voldoet. Het leveringsplan maakt onderdeel uit van de beschikking.

Op basis van persoonsonderzoek en in overleg met de cliënt zijn in het leveringsplan gemotiveerd aanpassingen in activiteiten en frequentie mogelijk. Om maatwerk te kunnen leveren is tevens een flexibele uitvoering van het leveringsplan mogelijk. Dat betekent dat er met instemming van de cliënt in de ene week meer/minder/andere activiteiten uitgevoerd kunnen worden dan in de andere week. Leidend is dat de resultaat passend moet zijn voor de cliënt.

Als een cliënt kiest voor een persoonsgebonden budget, dan wordt de cliënt gevraagd om een PGB-plan op te stellen. Hiervoor moet het format van de gemeente gebruikt worden. De gemeente toetst of het PGB-plan in overeenstemming is met de bevindingen uit het gespreksverslag en met de beleidsregels voor huishoudelijke ondersteuning. Het PGB-plan maakt onderdeel uit van de beschikking.

Beschikking

In de beschikking moet duidelijk zijn wat de cliënt kan verwachten aan ondersteuning. In de beschikking wordt het volgende opgenomen:

- dat de cliënt aanspraak maakt op de maatwerkvoorziening huishoudelijke ondersteuning en ten behoeve van welk resultaat en welke aandachtsgebieden de cliënt ondersteuning ontvangt;
- wat de cliënt zelf, met eigen netwerk dan wel voorliggende / algemene voorzieningen kan;
- welke activiteiten en frequentie bij de aandachtsgebieden horen om de ondersteuning passend te maken voor de cliënt en zodoende maatwerk te leveren. Dit wordt vastgelegd in het leveringsplan dat onderdeel is van de beschikking;
- dat het leveringsplan dat in overleg tussen de aanbieder en de cliënt is opgesteld, is getoetst aan het gespreksverslag. Daarmee voldoet dit plan aan het persoonlijk onderzoek van de gemeente. De cliënt heeft door ondertekening van het leveringsplan akkoord gegeven;
- een verwijzing naar de beschrijving in beleidsregels van wat de gemeente verstaat onder ondersteuning in het huishouden;
- dat de cliënt hiervoor een eigen bijdrage moet betalen; deze wordt door het CAK berekend op basis van vermogen en inkomen en daarom kan de hoogte van de eigen bijdrage niet in de beschikking worden opgenomen. Wel wordt de kostprijs van de voorziening in de beschikking vermeld, omdat dit de basis is voor de berekening van de eigen bijdrage;
- verplichting tot het doorgeven van wijzigingen;
- op basis van welk artikel van de Verordening het besluit genomen is;
- bezwaarmogelijkheid.

Activiteiten en frequentie

In de tabel activiteiten en frequentie (zie bijlage 1), staan alle werkzaamheden die binnen het resultaat 'een schoon en leefbaar huis' vallen. De activiteiten die in het CIZ-protocol (2006 en 2011) worden genoemd komen terug in deze tabel. Voor de frequentie van die activiteiten is uitgegaan van de expertnormen in de onderzoeken van gemeente Utrecht en de Twentse gemeenten:

- het onderzoek dat KPMG Plexus en bureau HHM in opdracht van gemeente Utrecht (normering van de basisvoorziening 'schoon huis' d.d. 12 augustus 2016) heeft uitgevoerd en
- het onderzoek dat HHM in opdracht van de Twentse gemeenten (norm huishoudelijke ondersteuning in Twente d.d. 10 februari 2017) heeft uitgevoerd.

De expertnormen in deze onderzoeken bieden een objectieve maatstaf voor de frequentie van activiteiten.

6.1.2.1 Gestructureerd huishouden in stabiele situatie (HO)

Onder dit resultaat vallen onderstaande aandachtsgebieden:

Een schoon en leefbaar huis:

Een schoon huis betekent dat het huis stof- en vlek-vrij is, zodanig dat het niet vervuild is. Daarom dient er periodiek binnenshuis te worden schoongemaakt. Schoon volgens algemeen gebruikelijke hygiënische normen. Dit kan heel praktisch betekenen dat de uitvoering van de schoonmaakwerkzaamheden niet helemaal voldoet aan de persoonlijke standaard en verwachtingen van iedere cliënt afzonderlijk. Dat betekent dat er niet wordt schoongemaakt uit gewoonte, maar om te voorkomen dat het vervuult. De inzet moet echter wel in alle redelijkheid en in voldoende mate aansluiten bij de persoonlijke situatie (mogelijkheden en beperkingen) en de leefwijze (gezinssamenstelling en gezondheid) van een cliënt. De cliënt moet eerst zelf al het mogelijke gedaan hebben om vervuiling te beperken.

Leefbaar betekent dat het huis opgeruimd is en dat de cliënt gebruik kan maken van alle primaire leefruimten.

Onder huis wordt verstaan alle primaire leefruimten die door een leefeenheid daadwerkelijk voor het daarvoor bestemde doel frequent gebruikt worden in de woning: woonkamer, slaapkamer, keuken, badkamer, toilet, trap, overloop en hal. In de jurisprudentie zijn hier verschillende uitspraken over terug te vinden, onder andere: ECLI:NL:CRVB:2017:885 (tuin), ECLI:NL:CRVB:2014:1627 (voortuin, hal, gang en trap), ECLI:NL:CRVB:2014:2330 (praktijkruimte aan huis), ECLI:NL:CRVB:2013:2032 (essentiële leefruimten van de cliënt).

Beschikken over schone en draagbare kleding:

Het doel van dit aandachtsgebied is dat de cliënt beschikt over schone kleding. Het omvat het wassen, drogen, strijken en/of vouwen van kleding en het terugleggen van kleding in de garderobekast. Verwacht wordt dat de cliënt beschikt over een wasmachine. Als die er niet is, behoort het aanschaffen van een wasmachine tot de verantwoordelijkheid van de cliënt, aangezien een wasmachine als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd. Daarnaast wordt van de cliënt verwacht dat de reikwijdte van de ondersteuning tot een minimum wordt beperkt door bijvoorbeeld de aanschaf van een wasdroger of kleding die niet gestreken hoeft te worden. De dagelijkse kleding moet met enige regelmaat worden gereinigd. Het gaat dan om het wassen, drogen, strijken en opvouwen. Uitgegaan wordt van 1 maal per week. Op grond van de persoonlijke situatie van een cliënt kan er in het leveringsplan tussen de aanbieder en cliënt een afwijkende frequentie worden vastgelegd. Begeleiden bij het kopen van kleding hoort niet binnen dit aandachtsgebied.

via het WasPunt

Cliënten die vanwege hun beperking in aanmerking komen voor het aandachtsgebied "beschikken over schone en draagbare kleding" kunnen gratis gebruik maken van het WasPunt. Een cliënt komt voor het WasPunt in aanmerking als hij niet zelf en/of met behulp van zijn omgeving de wasverzorging uit kan voeren. Het WasPunt is voor het wassen, drogen, strijken en vouwen van het wasgoed. Het wasgoed wordt één keer per week op een vaste ochtend thuis opgehaald en vervolgens weer binnen 2 à 3 werkdagen bij de cliënt thuisgebracht. Er kan maximaal 1 wasmand meegegeven worden met witte en bonte was. In principe wordt de was gedroogd in de droger. De kleding die niet in de droger kan, wordt opgehangen. De schone was gaat gevouwen in een wasmand. Het WasPunt wast o.a. geen vitrage, overgordijnen, dekbedden, spreien en jassen.

Als om medische of andere zwaarwegende redenen de was van de kleding niet via het WasPunt gedaan kan worden, wordt de was door de medewerk(st)er van de zorgaanbieder gedaan en kan het aandachtsgebied "beschikken over schone en draagbare kleding" als individuele maatwerkvoorziening worden geïndiceerd.

6.1.2.2 Gestructureerd huishouden in een kwetsbare situatie (HO+)

De aandachtsgebieden zijn dezelfde als bij huishoudelijke ondersteuning in een stabiele situatie, maar dan aangevuld met:

Organisatie van het huishouden

Ondersteuning bij het organiseren van huishoudelijke taken wordt ingezet wanneer de cliënt niet tot zelfregie en planning van de werkzaamheden in staat is. Behalve dat er huishoudelijke taken moeten worden overgenomen heeft de hulp aansturende en regietaken. Daarbij geldt voor de hulp een extra verantwoordelijkheid bij het signaleren van ongewenste situaties of toenemende kwetsbaarheid bij de cliënt. Het overnemen van de regie over het huishouden kan noodzakelijk zijn als in redelijkheid niet meer van de cliënt verwacht kan worden dat hij zelfstandig beslissingen neemt (bijv. een terminale situatie) of als disfunctioneren dreigt. Dat kan zich uiten in vervuiling (van de woning of van kleding), verwaarlozing (eten en drinken) of ontredde van zichzelf of van afhankelijke huisgenoten waardoor het functioneren in huis maar ook buitenshuis belemmerd wordt.

Daarnaast kan het voorkomen dat de hulp de zelfredzaamheid van de cliënt met betrekking tot het organiseren van het voeren van de huishouding aanleert of verbetert. De bedoeling is dan dat de cliënt (weer) leert hoe en wanneer je huishoudelijke activiteiten uitvoert en leert plannen en beheren van middelen in relatie tot huishoudelijke activiteiten. Hierbij hoort ook het stimuleren tot het doen van huishoudelijke taken evenals de observatie en controle van de uitvoering van huishoudelijke taken door de cliënt zelf.

6.1.2.3 Aandachtsgebieden op offertebasis

Beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften

In elk huishouden zijn boodschappen voor de dagelijkse levensbehoeften (voedsel, toilet- en schoonmaakartikelen) en activiteiten nodig. Het is heel normaal dat mensen geclusterd boodschappen doen door eenmaal in de week grote voorraad in huis te halen. In het algemeen geldt dat het verzorgen van de boodschappen niet geïndiceerd wordt als maatwerkvoorziening. Hiertoe wordt in de meeste gevallen gebruik gemaakt van een algemeen gebruikelijke voorziening (zoals de plaatselijke boodschappendienst) of mensen uit het sociale netwerk zetten zich hiervoor in. Uitsluitend wanneer het eigen netwerk en een boodschappenservice geen optie is, kan een indicatie worden afgegeven van maximaal één keer per week boodschappen halen en opbergen. Hieronder vallen niet de grotere inkopen zoals kleding en duurzame goederen, zoals apparaten.

Het uitgangspunt voor het te behalen resultaat met betrekking tot maaltijden is dat indien nodig 1 keer per dag de broodmaaltijden worden bereid en klaargezet en een warme maaltijd wordt opgewarmd en/of klaargezet. In de meeste situaties kan van een algemene voorziening, zoals maaltijdservice voor

de warme maaltijd, gebruik worden gemaakt. Ook zijn er kant-en-klaar maaltijden te koop die een oplossing kunnen bieden. Tevens biedt het eigen sociale netwerk mogelijk opties. Uitsluitend wanneer het eigen netwerk of een maaltijdservice geen optie is (bv geen leveringsgebied), kan een indicatie worden afgegeven voor het opwarmen van de maaltijd en/of (één keer per dag) voor het klaar maken van de broodmaaltijd.

Zorg voor inwonende kinderen

De zorg voor kinderen die tot het huishouden behoren is primair een taak van de ouders. Zo moeten werkende ouders er voor zorg dragen dat er op tijd dat zij beiden werken, opvang voor de kinderen is. Dat kan worden ingevuld op de manier waarop zij dat willen (oppas, grootouders, kinderopvang), maar het is een eigen verantwoordelijkheid.

Dat is niet anders in de situatie dat beide ouders mede door beperkingen niet in staat zijn hun kinderen op te vangen. In die situatie zal men een permanente oplossing moeten zoeken. Kan/kunnen de ouder(s) deze rol tijdelijk niet vervullen waarbij het gaat om een onvoorziene, acute, situatie dan kan aanvullend op de eigen mogelijkheden extra huishoudelijke ondersteuning voor de duur van maximaal 3 maanden worden geïndiceerd. Het gaat nooit om een volledige overname. De wet heeft in deze vooral een taak om tijdelijk in te springen, zodat ruimte ontstaat om een goede oplossing te zoeken. Dat wil zeggen: de acute problemen worden opgelost, zodat gezocht kan worden naar een permanente oplossing.

6.2. Het zich verplaatsen in en om de woning

6.2.1 Rolstoel

We onderscheiden de volgende rolstoelvoorzieningen:

- Handmatig voortbewogen rolstoel;
- Elektrisch voortbewogen rolstoel;
- Aanpassingen aan de rolstoel.

Een rolstoel is een voorziening om het bestaande verplaatsingsprobleem in en om de woning te compenseren. Verplaatsen is vervoer over kleine afstanden, van enkele tientallen tot maximaal enkele honderden meters. Wie op grond van beperkingen geen andere mogelijkheid heeft dan zich verplaatsen met een rolstoel, kan een rolstoel toegekend krijgen. Voor een individuele maatwerkrolstoel geldt nog als eis dat "dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning" noodzakelijk is. Het gaat om verplaatsingen die direct vanuit de woning worden gedaan.

Rolstoelen voor het zogenaamde incidentele gebruik, waarbij de rolstoel bijvoorbeeld wordt meegenomen om elders, bij uitstapjes, te gebruiken vallen niet onder dit met een maatwerkvoorziening te bereiken doel. Voor dit incidentele gebruik is er in Rucphen een algemene voorziening. Als uit de indicatiestelling blijkt dat er incidenteel een rolstoel nodig is, dan vindt doorverwijzing naar de rolstoelcentrale plaats. Na een proefperiode wordt beoordeeld of de rolstoelcentrale toereikend is, dan wel dat een maatwerkvoorziening nodig is. In de winter (oktober-maart) beslaat de proefperiode een periode van 3 maanden. In de zomer (april-september) beslaat de proefperiode 2 maanden. Op verzoek van de gemeente onderbouwt de cliënt/betrokkene zijn/haar vervoersbehoefte met schriftelijke stukken.

In bijlage 3 is de werkwijze van de rolstoelcentrale beschreven.

Met aanpassingen aan een rolstoel wordt bedoeld: extra onderdelen die niet standaard op een rolstoel zitten (zoals comfort beensteunen of een werkblad), maar wel noodzakelijk zijn voor de cliënt. Accessoires zoals een boodschappenmand en een extra spiegel zijn doorgaans niet noodzakelijk, maar wenselijk en worden daarom niet vergoed.

6.2.2 Sportvoorziening

Sporten kan een belangrijk middel tot participatie zijn. Een sportvoorziening wordt verstrekt:

- als het voor de cliënt zonder sporthulpmiddel niet mogelijk is om een sport te beoefenen, en
- de kosten hiervoor aanzienlijk hoger zijn dan de gebruikelijke kosten, die een persoon zonder beperkingen heeft voor dezelfde (of een vergelijkbare) sport.

Er kan een sportrolstoel worden verstrekt, maar ook een ander hulpmiddel.

Op grond van eerdere regelgeving Wmo en jurisprudentie kan worden gesteld dat het redelijk is om maximaal eens per drie jaar hiervoor een vergoeding te verstrekken. De cliënt moet aantonen dat er sprake is van een actieve sportbeoefening.

De vergoeding voor een sportrolstoel is opgenomen in de verordening.

6.3 Wonen in een geschikte woning

6.3.1 Woonvoorzieningen

Er zijn veel voorzieningen waardoor mensen langer zelfstandig kunnen blijven wonen in de eigen leefomgeving. Dat kan de eigen woning zijn of een geschiktere woning in dezelfde omgeving. In deze

paragraaf wordt een toelichting gegeven op verschillende soorten woonvoorzieningen en op een aantal begrippen, die bij de beoordeling van de noodzaak van een voorziening en in de jurisprudentie, over dit onderwerp een rol spelen.

We onderscheiden de volgende woonvoorzieningen:

- Losse woonvoorzieningen: voorzieningen die niet nagelvast, dus verplaatsbaar zijn (bijvoorbeeld een tillift);
- Bouwkundige woonvoorzieningen: nagelvaste voorzieningen (bijvoorbeeld een douchezitje aan de muur, ophoging van de tegels bij de voordeur, traplift, aangepaste keuken);
- Verhuiskostenvergoeding.

Voor kortdurend gebruik (maximaal 6 maanden) zijn losse woonvoorzieningen te leen via het uitleen-depot van thuiszorgaanbieders of hulpmiddelenleveranciers. Losse voorzieningen hebben als voordeel dat ze vaak snel kunnen worden ingezet, soms voordeliger zijn, vaak voor meerdere doeleinden kunnen worden ingezet en meegenomen kunnen worden in geval van verhuizing. Losse voorzieningen zijn daarom veelal voorliggend op bouwkundige woonvoorzieningen. Een losse tillift is bijvoorbeeld te verkiezen boven een plafonddlift.

Losse woonvoorzieningen kunnen zowel in bruikleen als in eigendom worden verstrekt. Relatief goedkope hulpmiddelen (waarvan de kosten van transport en reiniging voor herverstrekking niet opwegen tegen de kosten van verstrekking van een nieuw hulpmiddel), worden in eigendom verstrekt. Dit geldt voor voorzieningen tot € 500,-.

In de beschikking wordt opgenomen dat de cliënt zelf verantwoordelijk is voor periodiek onderhoud, keuring en reparatie. De kosten voor onderhoud, keuring en reparatie van losse woonvoorzieningen, met name trapliften, vergoeden we op declaratiebasis aan de leverancier.

6.3.2 Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen

Veel woonvoorzieningen zijn in de reguliere handel te koop. Ze worden ook door mensen zonder beperkingen gebruikt en worden daarom als algemeen gebruikelijk beschouwd. Voorbeelden hier van zijn:

- centrale verwarming
- (inloop)douche. Vervanging van een bad door een (inloop)douche is algemeen gebruikelijk als de afschrijvingstermijn van 20 jaar is verstreken. Als deze termijn nog niet verstreken is, is er geen sprake van een algemeen gebruikelijke voorziening, omdat een persoon zonder beperkingen in zo'n situatie ook niet was overgegaan tot vervanging
- aanrechtblad
- éénehdelmengkraan
- thermostaatkraan
- keramische of inductiekookplaat
- douchekop op glijstang
- opklapbaar douchezitje
- antislipbehandeling badkamervloer
- toiletverhoger of verhoogd toilet
- douchestoel
- toiletstoel
- tweede toilet /sanibroyeur
- elektriciteit in berging/schuur
- handgrepen

- airco
- luchtbevochtiger
- zonwering
- meterkast met meerdere groepen
- toiletzitting met opdrukbeugel
- badplank
- drempelhulpen
- ophoging tuin/bestrating bij verzakking

Dit is geen limitatieve lijst. Op grond van jurisprudentie kunnen ook andere voorzieningen als algemeen gebruikelijk worden gezien. Daarnaast geldt dat een voorziening nooit zonder meer algemeen gebruikelijk kan worden genoemd. Er moet steeds beoordeeld worden of de specifieke voorziening ook voor de cliënt in het concrete geval algemeen gebruikelijk is.

6.3.3 Normaal gebruik van de woning

Uit jurisprudentie blijkt dat een woningaanpassing als doel heeft normaal gebruik van de woning mogelijk te maken. Onder normaal gebruik wordt verstaan dat de elementaire woonfuncties mogelijk moeten zijn: slapen, lichaamsreiniging, toiletgang, het bereiden en consumeren van voedsel en het zich verplaatsen in de woning. Voor kinderen komt daarbij het veilig kunnen spelen in de woning. Er worden geen hobby- of studeerruimtes aangepast of bereikbaar gemaakt, omdat dat geen elementaire woonfuncties betreft. Ook worden geen aanpassingen vergoed voor voorzieningen met een therapeutisch doel, zoals dialyseruimte en therapeutisch baden.

6.3.4 Bezoekbaar

Wanneer de cliënt in een AWBZ of Wlz-instelling woont, kan één woning waar hij regelmatig op bezoek komt (bijvoorbeeld van ouders) bezoekbaar gemaakt worden. Bezoekbaar houdt in dat de cliënt toegang tot de woning, één verblijfsruimte (bijvoorbeeld de woonkamer) en het toilet heeft. Er worden geen aanpassingen vergoed om logeren mogelijk te maken.

6.3.5 Woningssanering

Wanneer sprake is van aantoonbare beperkingen ten gevolge van COPD, astma of allergie (zolang de allergie niet voortvloeit uit de aard van de gebruikte materialen in de woning of de bouwtechnische staat van de woning), waardoor vervanging van vloerbedekking of gordijnen noodzakelijk is, kan hiervoor (onder voorwaarden) een financiële tegemoetkoming worden verstrekt.

6.3.6 Grote woningaanpassingen versus verhuizen

In de Wmo 2015 wordt voor alle soorten aanvragen de nadruk gelegd bij het onderzoek naar de persoonskenmerken en de mate waarin de cliënt de noodzaak tot hulp of voorzieningen had kunnen voorzien. Als uiteindelijk een maatwerkvoorziening nodig is (dat kunnen woningaanpassingen zijn) wordt wel -onveranderd- de goedkoopst adequate voorziening verstrekt. Bij met name grote woningaanpassingen wordt de afweging worden gemaakt of dit de goedkoopst adequate oplossing is c.q. of het primaat van verhuizen wordt opgelegd. Dat wil zeggen dat de woning alleen wordt aangepast wanneer verhuizen naar een geschikte woning niet mogelijk of niet de goedkoopst adequate oplossing is.

6.3.7 Voorzienbaarheid

Kortheidshalve wordt hier verwezen naar paragraaf 3.11 van de beleidsregels.

6.3.8 Verhuiskosten

Als men ten gevolge van plotseling opgetreden beperkingen onvoorzien met een verhuizing wordt geconfronteerd, dan kan een verhuiskostenvergoeding worden verstrekt.

Ook kan een verhuiskostenvergoeding worden toegekend wanneer de cliënt een aangepaste woning, op verzoek van de gemeente verlaat. Het betreft situaties waarbij de persoon, voor wie de woning was aangepast, is verhuisd naar een AWBZ-instelling (Wlz-instelling) of wanneer een partner is overleden waarvoor de aangepaste woning noodzakelijk was.

In uitzonderlijke situaties kan een vergoeding worden geboden voor tijdelijke dubbele woonlasten, bijvoorbeeld wanneer cliënt gedurende de uitvoering van de woningaanpassing niet in de eigen woning kan wonen.

Een verhuizing die samenhangt met een levensfase (bijvoorbeeld ouder worden en kleiner en gelijkvloers willen gaan wonen) is voorzienbaar. Deze verhuizingen worden als algemeen gebruikelijk beschouwd en hiervoor heeft men geld kunnen reserveren. Hiervoor wordt geen verhuiskostenvergoeding verstrekt.

6.3.9. Gemeenschappelijke ruimten

Het college zet geen maatwerkvoorziening in de vorm van een woningaanpassing in, bijvoorbeeld automatische deuropeners, hellingbanen en/of het verbreden van een toegangsdeur, voor het aanpassen van een gemeenschappelijke ruimte. De (maatschappelijke) ondersteuning vanuit de Wmo is gericht op de aanvrager en strekt niet tot algemeen nut. Evengoed zal het college onderzoek doen naar de situatie van de cliënt om de situatie te beoordelen.

6.3.10 Overig

Er wordt, met uitzondering van een verhuiskostenvergoeding, geen woonvoorziening verstrekt in:

- woningen die niet als zelfstandige woning dienst doen (hotels, pensions);
- woningen die niet bedoeld zijn voor permanente bewoning (tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen);
- (een) verhuurde kamer of kamers.

6.4. Vervoer

De Wmo heeft tot doel cliënten te laten participeren in de samenleving. Vervoer speelt hierbij een belangrijke rol. Wanneer een cliënt problemen ervaart op het gebied van vervoer, wordt onderzocht of en welke beperkingen cliënt heeft en wat de vervoersbehoefte is. Er wordt bekeken in hoeverre:

- men zelf in de vervoersbehoefte kan voorzien (b.v. heeft cliënt een auto of een brommer)
- of dat men hulp kan inschakelen van het eigen netwerk (b.v. kan een cliënt meerijden met de buurvrouw naar de kaartclub of bijvoorbeeld een familielid uit Groningen naar cliënt laten toekomen, in plaats van daar naartoe te reizen),
- cliënt gebruik kan maken van een algemene voorziening in de vorm van collectief vervoer of dat een individuele voorziening noodzakelijk is.

Om beperkingen en vervoersbehoefte inzichtelijk te maken onderscheiden we 3 soorten afstanden: de korte afstanden: loop- en fietsafstand in de directe omgeving (b.v. om een brief te posten of de dichtst bijzijnde winkels te bezoeken)

- de middellange afstanden: dat zijn de afstanden die een persoon zonder beperkingen per fiets, brommer, auto of openbaar vervoer aflegt binnen de regio (bijvoorbeeld naar een (groter) winkelcentrum of uitgaanscentrum).
- de lange afstanden; naar bestemmingen buiten de regio.

Bij deze afstanden is geen absolute grens aan te geven. Wat de ene persoon bijvoorbeeld een normale fietsafstand vindt, is voor de ander een afstand om met de auto of het openbaar vervoer te gaan. Daarom zal individueel worden onderzocht op welke afstanden men beperkingen ondervindt en hoe deze het beste op te lossen zijn.

Uit jurisprudentie blijkt dat om te kunnen participeren de cliënt de mogelijkheden moet hebben om jaarlijks lokaal en regionaal (tot zo'n 15 tot 20 km afstand vanaf de woning van cliënt) 1.500 tot 2.000 km moet kunnen reizen.

Alle buitenregionale vervoersdoelen vallen buiten de reikwijdte van de Wmo. Hiervoor is Valys door de wetgever aangewezen. Om Valys aan te vragen moet de cliënt kunnen aantonen dat hij een Wmo-indicatie heeft voor lokaal collectief vervoer, een scootmobiel of rolstoel. Een gehandicaptenparkeerkaart of OV-begeleiderskaart volstaat ook.

6.4.1 Collectief vervoer (deeltaxi) versus individueel vervoer

Wanneer een cliënt problemen ervaart op het gebied van vervoer, die hij niet zelf of met hulp van zijn sociale omgeving kan oplossen, wordt allereerst beoordeeld of de collectieve vervoersvoorziening een geschikte oplossing biedt alvorens individuele voorzieningen worden overwogen. De collectieve vervoersvoorziening (deeltaxi) is hiermee voorliggend op individuele vervoersvoorzieningen.

Een individuele voorziening wordt vaak beschouwd als meest wenselijke oplossing, het is echter niet de goedkoopst adequate oplossing. Alleen wanneer (op basis van medisch advies) is vastgesteld dat de collectieve vervoersvoorziening niet voldoet (b.v. in geval van onbeheersbare incontinentie of ernstige gedragsproblemen) kan worden voorzien in individuele ritten of kan een vergoeding voor gebruik eigen auto of voor vervoer door derden worden verstrekt.

Wanneer een cliënt aangewezen is op gebruik van een rolstoeltaxi, die aanzienlijk duurder is dan een gewone taxi, wordt de vergoeding hierop aangepast.

6.4.2. Deeltaxi

De Deeltaxi is een collectief vervoerssysteem met (rolstoel)busjes en taxi's dat vervoer van deur tot deur biedt. Mensen met een beperking die geen andere (eigen) oplossing voor hun vervoer hebben, kunnen op grond van hun vervoersbehoefte in aanmerking komen voor een maatwerkvoorziening in de vorm van de Wmo-Deeltaxipas. Daarmee kan tegen een lager tarief met de deeltaxi gereisd worden. De cliënt kan een loophulpmiddel of meenemen in de deeltaxi. Het is in Rucphen niet toegestaan een scootmobiel mee te nemen in de deeltaxi. Ook kan een medereiziger (tegen een hoger tarief) of een begeleider (gratis, mits medisch gezien noodzakelijk) meereizen. Voor het reizen met een medisch begeleider moet een indicatie worden gesteld. Als men een dergelijke indicatie heeft, mag de cliënt niet meer zonder begeleider reizen.

Het collectief vervoerssysteem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer bestaat uit het zogenaamde deeltaxisysteem volgens de hierna volgende opzet:

- aan de aanvrager die in aanmerking komt voor het deeltaxisysteem wordt een deeltaxipas verstrekt op vertoon waarvan rechthebbende gebruik kan maken van de deeltaxi;
- het vervoer wordt naar afstand onderscheiden in intern en extern vervoer. Als intern vervoer wordt 25 kilometer aangemerkt vanuit de eigen woning gerekend. Extern vervoer begint vanaf de 26^e kilometer gerekend vanuit de eigen woning. Het extern vervoer wordt begrensd tot aan het collectief vervoersgebied van de 18 deelnemende gemeenten;
- de aanvrager is een betaling verschuldigd voor het vervoer met de deeltaxi. Voor de tarifiering van het deeltaxisysteem wordt aangesloten bij de tarifiering van het openbaar busvervoer, zijnde een instaptarief en een kilometertarief per rit;

- voor elke rit is de bijdrage gebaseerd op een instaptarief van één strip van € 0,96 vermeerderd met een kilometertarief van € 0,167 per kilometer;
- vanaf de 26e kilometer is een bijdrage verschuldigd van € 1,34 per kilometer;
- de betaling van de aanvrager wordt door de vervoerder in ontvangst genomen, in naam en voor rekening van de gemeente die het vervoer aanbiedt;
- een aanvrager kan zich door één begeleider laten vergezellen. Voor de begeleider is een instaptarief verschuldigd van € 0,96 vermeerderd met een kilometertarief van € 0,167 per kilometer, tenzij de begeleiding naar het oordeel van het college medisch noodzakelijk is. In dat geval is het vervoer van de begeleider gratis.
- per jaar geldt een reisbudget van maximaal 1500 kilometer, waarmee tegen het goedkope tarief als bedoeld onder d. kan worden gereisd. In uitzonderlijke gevallen kan het college besluiten dit reisbudget te verhogen, afhankelijk van de beperkingen en de individuele vervoersbehoefte.

De Provincie Noord-Brabant heeft een bindend openbaar vervoer advies ingevoerd. Dit houdt in dat wanneer bij het boeken van een rit blijkt dat er een goed OV alternatief is, alleen tegen het hoge doorreisttarief gebruik gemaakt kan worden van de Deeltaxi. Voor Wmo-pashouders hebben we een uitzondering gemaakt. Tot het budget van 1500 km kunnen Wmo-pashouders tegen het lage Wmo-tarief reizen. Voor de kilometers boven de 1500 betalen de Wmo-pashouders het OV-tarief. Dit is lager dan het doorreisttarief. Op de website van Deeltaxi West-Brabant staan de actuele tarieven.

6.4.3. algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen

Voorbeelden van algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen:

- tandem (met uitzondering van een ouder-kind tandem);
- fiets met lage instap, ligfiets;
- spartamet/tandemmet;
- rollator;
- elektrische fiets/tandem (al dan niet met lage instap) voor een persoon van 16 jaar en ouder;
- bakfiets, fietskar, aanhangfiets;
- personenauto en de gebruikskosten die daaraan verbonden zijn;
- autoaccessoires: airconditioning, stuurbevestiging, elektrisch bedienbare ruiten;
- trekhaak

Een fiets met lage instap of met elektrische trapondersteuning, zoals genoemd in de lijst, is een goed voorbeeld van een algemeen gebruikelijke voorziening. Een dergelijke fiets wordt ook gebruikt door mensen zonder beperkingen (bijvoorbeeld door mensen die een lange afstand naar hun werk of school moeten fietsen), is gewoon bij de fietswinkel te koop, is soms duurder dan een gewone fiets, maar is wel betaalbaar voor de meeste mensen.

Dit is geen limitatieve lijst. Op grond van jurisprudentie kunnen ook andere voorzieningen als algemeen gebruikelijk worden gezien. Daarnaast geldt dat een voorziening nooit zonder meer algemeen gebruikelijk kan worden genoemd. Er moet steeds beoordeeld worden of de specifieke voorziening ook voor de cliënt in het concrete geval algemeen gebruikelijk is.

6.4.4 Aangepaste fietsen

Er zijn fietsen zoals de driewielers en een duofiets die speciaal ontworpen en bestemd zijn voor mensen met een beperking en alleen bij gespecialiseerde bedrijven worden verkocht. Een fiets met lage instap, een fiets met hulpmotor of een fiets met trapondersteuning zijn niet speciaal ontworpen voor mensen met een beperking en worden in de reguliere handel verkocht. Daarom worden deze als algemeen gebruikelijk beschouwd.

6.4.5 Scootmobiel

Een scootmobiel is bedoeld voor vervoer op de korte en middellange afstanden. De scootmobiel mag in Rucphen niet meegenomen worden in de deeltaxi.

Als uit de indicatiestelling blijkt dat er incidenteel een scootmobiel nodig is, dan vindt doorverwijzing naar de scootmobielcentrale plaats. Als uit de indicatiestelling blijkt dat iemand structureel een scootmobiel nodig heeft, dan wordt er een individuele scootmobiel verstrekt. Bij doorverwijzing naar de scootmobielcentrale is er een proefperiode. Na de proefperiode wordt beoordeeld of de scootmobielcentrale toereikend is, dan wel dat een maatwerkvoorziening nodig is. In de winter (oktober-maart) beslaat de proefperiode een periode van 3 maanden. In de zomer (april-september) beslaat de proefperiode 2 maanden. Op verzoek van de gemeente onderbouwt de cliënt/betrokkene zijn/haar vervoersbehoefte met schriftelijke stukken.

In bijlage 4 is de werkwijze van de scootmobielcentrale beschreven.

6.4.6 Gesloten buitenwagens

Een gesloten buitenwagen is een overdekt voertuig dat niet harder dan 45 km rijdt en waarvoor aparte (verkeers)regels gelden. Canta is een bekend merk dat daarom ook wel als soortnaam wordt gebruikt. De gesloten buitenwagen dient onderscheiden te worden van de brommobiel, die eveneens niet harder dan 45 km rijdt, maar waarvoor geen aparte verkeersregels gelden. De brommobiel is niet specifiek voor gehandicapten bedoeld en wordt als algemeen gebruikelijk beschouwd. Een gesloten buitenwagen wordt door de cliënt vaak als gewenste oplossing voor het vervoersprobleem beschouwd, maar is niet de goedkoopste adequate oplossing. Alleen als op basis van medisch advies is vastgesteld dat geen van de voorliggende voorzieningen voldoet, wordt een gesloten buitenwagen overwogen.

6.4.7 Autoaanpassingen

Als een cliënt zonder autoaanpassingen geen gebruik kan maken van zijn auto en het deeltaxivervoer niet voldoet, kunnen autoaanpassingen worden vergoed. Bij autoaanpassingen wordt beoordeeld of het specifiek voor mensen met een beperking bedoelde voorzieningen betreft, die meer kosten dan gebruikelijke autoaanpassingen (dus geen stuurbeheersing of cruise control). Uitgegaan wordt van een levensduur van minimaal 5 jaar van de aanpassingen; dit is in praktijk een redelijke termijn gebleken waarop opnieuw aanpassingen kunnen worden verstrekt (uiteraard rekening houdend met de persoonskenmerken van de cliënt op dat moment). Bij verstrekking van autoaanpassingen is het daarom redelijk om van de cliënt te verlangen dat hij aantoont dat de aan te passen auto de investering nog waard is (dus naar verwachting nog minimaal 5 jaar mee kan).

6.5. Begeleiding: thuisbegeleiding, groepsbegeleiding en logeeropvang

Met ingang van de Wmo 2015 is de gemeente ook verantwoordelijk voor ondersteuning in de vorm van begeleiding. Door begeleiding wordt ondersteuning geboden gericht op de cliënt, zodat deze zelfredzaam blijft of wordt, zelfstandig kan blijven wonen, zijn week op orde heeft en kan deelnemen aan de maatschappij. Het gaat om activiteiten gericht op het bevorderen of behoud van de zelfredzaamheid en het voorkomen van opname of verwaarlozing van de cliënt. Gedacht kan worden aan het kunnen doen van de administratie, het plannen van de week, regelzaken- en geldzaken, het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen, het hebben van een zinvolle invulling van de dag en ondersteuning bij het oplossen van problemen. Ook het ontlasten van de mantelzorger en/of gezinsleden maakt hier onderdeel van uit. Het gaat om activiteiten gericht op het bevorderen van de inzet van mantelzorg en / of het continueren van de inzet van de mantelzorg (voorkomen van overbelasting bij de mantelzorger). Gedacht kan worden aan logeervoorzieningen, het tijdelijk overnemen van toezicht, vormen van dagbesteding etc. Een combinatie van de vormen van ondersteuning is mogelijk.

6.5.1 Afwegingskader

Met ingang van 1 januari 2015 kunnen cliënten aanspraak maken op persoonlijke verzorging op grond van de Wmo 2015 wanneer de behoefte aan persoonlijke verzorging samenhangt met de behoefte aan begeleiding. Deze verzorging houdt dan geen verband met de behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop. Persoonlijke verzorging op grond van de Wmo 2015 kan dan bestaan uit aansturing, toezicht of hulp bij de algemene dagelijkse levensverrichtingen (ADL), waaronder in en uit bed komen, aan- en uitkleden, bewegen, lopen, gaan zitten en weer opstaan, lichamelijke hygiëne, toiletbezoek, eten/drinken, medicijnen innemen, ontspanning en sociaal contact.

De mate / zwaarte van de beperkingen is van invloed op wat een inwoner zelf kan, wat binnen zijn sociale netwerk kan of wat met voorliggende / algemene voorzieningen opgelost kan worden:

- Lichte beperkingen (stimuleren bij het zelf uitvoeren van taken)
- Matige beperkingen (helpen bij taken)
- Zware beperkingen (taken en/of regie moeten worden overgenomen)

Allereerst onderzoekt het college welke hulpvraag de klant heeft. Vervolgens wordt onderzocht welke belemmeringen de klant ondervindt op de verschillende levensdomeinen. Daarna onderzoekt het college of er eigen mogelijkheden zijn. Hierbij is niet de diagnose leidend (van welk ziektebeeld / welke grondslag is sprake) maar zijn de mogelijkheden en beperkingen van de cliënt en zijn sociale netwerk leidend. Het is wel zaak om daarbij in kaart te brengen van welke aandoening of beperking sprake is en wat de effecten daarvan zijn op de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie van de cliënt. Bij het in kaart brengen van de eigen mogelijkheden kan gedacht worden aan handige hulpmiddelen waardoor de hulpvrager een (deel van de) activiteiten weer zelf kan doen zoals een boodschappen-app voor mensen met een verstandelijke beperking, een pictogrammen bord of speciale multimap waarmee de administratie overzichtelijk opgeborgen kan worden. Ter ondersteuning van de mantelzorger kan hierbij gedacht worden aan beeld-spraakverbindingen (skype), een alarmeringssysteem of scholing van mantelzorgers waardoor de draagkracht wordt vergroot.

Het college beziet of er sprake is van gebruikelijke hulp. Voor de toelichting op gebruikelijke hulp zie 3.6

Het college beziet of personen uit het sociale netwerk een oplossing kunnen bieden voor de hulpvraag. Kunnen zij bijvoorbeeld samen de administratie doen, toezicht houden, structuur in de week aanbrengen. Kunnen zij door samen activiteiten te ondernemen zorgen voor een zinvolle invulling van (een deel van) de dag?

Vervolgens beoordeelt het college of in het gesprek alle voorliggende voorzieningen zijn meegenomen. Behandeling is een voorliggende voorziening. Alvorens een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo te verstrekken is het van belang om na te gaan wat de mogelijkheden van behandeling zijn. Voor de toelichting op behandeling zie 7.5.2.1.

De hulpvraag van een cliënt kan, door de zwaarte van de beperking, zo omvangrijk zijn dat een indicatie voor de Wet Langdurige Zorg aan de orde is. Het gaat hier om cliënten die 24-uur intensieve zorg en toezicht dichtbij nodig hebben. Het gaat dan bijvoorbeeld om ouderen met ernstige dementie, om mensen met een ernstige verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking en om mensen met een ernstige psychische stoornis. In de memorie van toelichting op de wet is opgenomen dat indien cliënten een beroep kunnen doen op de Wlz, het college een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo kan weigeren.

Het college beoordeelt of algemene en/of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn meegenomen en beoordeelt of deze passend zijn in de individuele situatie van de cliënt. Deze voorzieningen moeten voor de cliënt daadwerkelijk beschikbaar zijn, door cliënt financieel gedragen kunnen worden en adequate compensatie bieden. Bieden welzijnsactiviteiten een oplossing? Bijvoorbeeld een huiskamerproject of Inloopvoorziening (waar ontmoeting en activiteiten plaatsvinden), een administratie-maatjes project, vrijwillige thuiszorg, mantelzorgondersteuning door de welzijnsinstelling, een cursus waardoor de cliënt zijn sociale netwerk uitbreidt, de inzet van vrijwilligers of een soos voor mensen met een verstandelijke beperking.

Als de hiervoor beschreven afweging niet geleid heeft tot een (volledige) oplossing van de hulpvraag zal het college een maatwerkvoorziening verstrekken in de vorm van:

- Waakvlam begeleiding
- Begeleiding thuis regulier
- Begeleiding thuis plus
- Begeleiding groep regulier
- Begeleiding groep plus
- logeeropvang.

Een combinatie van (individuele) begeleiding thuis, begeleiding in een groep en logeeropvang kan voorkomen. In bijlage 5 worden deze categorieën toegelicht.

Indien een cliënt niet zelf kan voorzien in het vervoer naar de begeleiding groep, kan hiervoor een indicatie worden afgegeven per etmaal per week.

De ondersteuning kan door het college worden toegekend in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget. In de verordening zijn de uitgangspunten voor het PGB vastgelegd.

Bij het vormgeven van de maatwerkvoorziening wordt het uitgangspunt gehanteerd dat de ondersteuning zo dichtbij mogelijk bij de inwoner (thuis, school, kern of wijk) georganiseerd is.

6.5.2 Voorliggende voorzieningen

6.5.2.1 Behandeling

Alvorens begeleiding te verstrekken is het van belang dat wordt onderzocht wat de mogelijkheden van behandeling zijn. De stelregel hierbij is dat als verbetering van functioneren of handelen (vaardigheden) nog mogelijk is, eerst behandeling wordt ingezet. Het is uiteraard niet aan de Wmo consulent om dit te bepalen. Hiervoor wordt de medische adviseur (onafhankelijk arts) ingeschakeld. Behandeling kan worden geboden door bijvoorbeeld: ergotherapeut, psychiater, psycholoog, specialist ouderen geneeskunde of in een revalidatiecentrum of een centrum gespecialiseerd in bepaalde problematiek (zoals een reumacentrum). Behandeling is gericht op: het verbeteren van de aandoening/ stoornis/beperking, het aanleren van nieuwe vaardigheden of gedrag of nadere functionele diagnostiek.

Anders dan in de Wlz is de diagnose niet leidend maar een diagnose is doorgaans wel vereist om behandeling in te kunnen zetten en om te bepalen hoe begeleiding de behandeling eventueel kan versterken (en niet contra- productief is). Begeleiding kan wel worden ingezet om de tijdens behandeling geleerde vaardigheden te oefenen of in te slijten. Soms kan begeleiding en behandeling ook tegelijkertijd worden ingezet; dan neemt de begeleiding de taak tijdelijk over, totdat deze tijdens behandeling is aangeleerd. Uiteraard dient hierover een goede afstemming tussen behandelaar en begeleider plaats te vinden.

6.5.2.2 (wettelijk) Voorliggende voorzieningen

Ook de mogelijkheden van wettelijk voorliggende voorzieningen worden in kaart gebracht.

Dit zijn (wettelijke) voorzieningen waar eerst een beroep op kan worden gedaan alvorens de maatwerkvoorziening begeleiding wordt overwogen:

- Onderwijs: begeleiding van kinderen met problemen is de verantwoordelijkheid van school. Tevens zijn er mogelijkheden vanuit de Wet passend onderwijs. Alleen in uitzonderlijke situaties; als toezicht en aansturen meer vraagt dan van school en ouders kan worden verwacht en de mogelijkheden vanuit de Wet passend onderwijs ontoereikend zijn kan begeleiding worden geïndiceerd.
- Kinderopvang: kinderopvang is de verantwoordelijkheid van ouders, werkgever en overheid (kinderopvangtoeslag). Kinderopvang is ook voor kinderen met een beperking voorliggend en het leidsters leren omgaan met een kind met een beperking is gebruikelijke hulp van ouders. Alleen in uitzonderlijke situaties, als extra begeleiding nodig is die niet door leidsters kan worden geboden en niet van ouders kan worden verwacht, kan begeleiding worden geïndiceerd.
- Jeugdwet: Opvoedingsondersteuning voor alle ouders en ouders van kinderen met een beperking, zoals medisch kinderdagverblijf, specialistische hulp thuis of tijdelijke opname worden op grond van de Jeugdwet geboden. Begeleiding kan in sommige gevallen ondersteunend op opvoedingsondersteuning thuis ter bevordering van de zelfredzaamheid van ouders worden geboden.
- Arbeidsvoorzieningen: op grond van ziekwet, WIA, Wajong en WSW zijn er mogelijkheden voor aangepast werk. Het uitgangspunt is dat - als aangepast werk of speciaal onderwijs op grond van genoemde regelingen niet mogelijk is - begeleiding groep (dagbesteding) kan worden overwogen.

6.5.2.3 Algemeen gebruikelijke voorzieningen en gebruikelijke hulp

Wanneer mensen een beperking hebben, wordt bij activiteiten van het dagelijks leven en vrijetijdsbesteding vaak gedacht aan begeleiding waar voorliggende voorzieningen mogelijk zijn of het gewoon de verantwoordelijkheid is van de cliënt of zijn huisgenoten. Er zijn veel algemeen beschikbare en redelijke oplossingen voorhanden (die mensen zonder beperking ook zelf moeten regelen of betalen).

Voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen:

- activiteiten zoals computercursus of taalles
- alarmering
- pictogrammenbord of domotica in huis
- gezelschap of ondersteuning door vrijwilliger
- kinderopvang

Net als bij huishoudelijke ondersteuning wordt bij begeleiding het begrip: "gebruikelijke hulp" gehanteerd. Gebruikelijke hulp is hulp die verwacht wordt van huisgenoten, die "normaal" wordt geacht in de relatie tussen huisgenoten en/of niet structureel meer is dan wanneer de huisgenoot geen beperking zou hebben. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen kortdurende en langdurige situaties.

Begeleiding door partner, ouder, volwassen inwonend kind of andere volwassen huisgenoot wordt als gebruikelijke hulp beschouwd:

- In kortdurende situaties (maximaal drie maanden): als uitzicht op herstel (van de zelfredzaamheid) dusdanig is dat begeleiding daarna niet meer nodig zal zijn.
- In langdurige situaties:
 - Bij normaal maatschappelijk verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer (bezoek familie/vrienden, bezoek huisarts, brengen en halen van kinderen naar school, sport of clubjes);
 - Hulp bij overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden behoren zoals de thuisadministratie;
 - Het leren omgaan van derden (familie/vrienden/leerkracht etc.) met cliënt;
 - Ouderlijk toezicht op kinderen, de aard en mate hiervan is afhankelijk van de leeftijd van het kind. Alleen wanneer er sprake is van een langdurige situatie waarbij de begeleiding, in vergelijking tot gezonde kinderen met een normaal ontwikkelingsprofiel, substantieel wordt overschreden is er sprake van bovengebruikelijke hulp en kan begeleiding worden ingezet.

Alleen wanneer sprake is van een langdurige situatie waarbij de tijdsinvestering in activiteiten in relatie tot een situatie waarin geen sprake is van een beperking substantieel wordt overschreden, is er sprake van bovengebruikelijke hulp.

De draaglast- draagkracht van de betrokken mantelzorger(s) zal, waar van toepassing, in het onderzoek in beeld worden gebracht.

7. Beschermd Wonen

Beschermd wonen wordt per 2015 overgeheveld naar de gemeenten. De doelgroep voor Beschermd Wonen bestaat uit cliënten met psychische problemen die niet in staat zijn zich op eigen kracht te

handhaven in de samenleving. De centrumgemeente Bergen op Zoom (regiogemeenten Halderberge, Roosendaal, Rucphen, Steenbergen en Woensdrecht) ontvangt voor Beschermd Wonen de rijksmiddelen.

Onderstaand worden de werkafspraken beschreven die met gemeente Bergen op Zoom zijn gemaakt over de toegang tot beschermd wonen.

Werkwijze

1. De toegang zal door de gemeente van de ingezetene worden georganiseerd. Dit betekent dat de cliënt zich kan melden bij zijn woongemeente.
2. De woongemeente van de cliënt voert een persoonlijk (keukentafel)gesprek uit zoals zij gewend zijn te doen bij een melding, tenzij er een begeleidend schrijven van een behandelaar met betrekking tot Beschermd Wonen is bijgevoegd bij de melding (zowel nieuwe melding als vraag voor herindicatie). Als hierin duidelijk wordt verwoord dat de specialistisch behandelaar Beschermd Wonen noodzakelijk acht, kan het dossier direct worden overgedragen aan Bergen op Zoom. Om te kunnen bepalen of er een indicatie kan zijn voor Beschermd Wonen, zal in ieder geval uit het onderzoek moeten blijken dat:
 - a. De cliënt niet in staat is een adequaat oordeel te vormen in het dagelijks bestaan. Er is sprake van regieproblemen waardoor cliënt wordt belemmerd in het zelfstandig wonen.
 - b. De cliënt vaardigheden of remmingen mist om zich staande te houden in een zelfstandige woonomgeving.
 - c. De cliënt niet in staat is om op relevante momenten hulp in te roepen. Het betreft het niet adequaat kunnen alarmeren vanwege cognitieve, communicatieve en/of motorische beperkingen. Het gaat daarbij om inzicht in risico's, eigen wensen duidelijk kunnen maken en hanteren van alarmeringsapparatuur.
 - d. De cliënt vanwege psychische problematiek er niet in slaagt om zelfstandig te wonen zonder de directe nabijheid van 24 uur per dag toezicht of ondersteuning.

3. Het dossier zal worden doorgestuurd naar Bergen op Zoom indien:

- a. Uit het persoonlijk (keukentafel)gesprek van de woongemeente blijkt dat er (mogelijk) een indicatie is voor Beschermd Wonen (er wordt aan minimaal één voorwaarde voldaan zoals benoemd bij punt 2).
- b. Uit het persoonlijk (keukentafel)gesprek van de woongemeente blijkt dat er geen indicatie is voor Beschermd Wonen en de cliënt het daar niet mee eens is.
- c. De adviseur van de regiogemeente twijfelt over het al dan niet afgeven van een indicatie voor Beschermd Wonen (consultatie/toetsing advies).

Voordat het dossier kan worden doorgestuurd, zal de cliënt hiervoor schriftelijk toestemming moeten geven. Met dit formulier geeft de cliënt zowel toestemming voor het doorzenden van het dossier (inclusief aanvullende documenten) van de regiogemeente naar Bergen op Zoom als voor het doorzenden van het advies (inclusief aanvullende documenten) van de gemeente Bergen op Zoom naar de regiogemeente. Dit formulier wordt tezamen met het dossier naar de gemeente Bergen op Zoom verstuurd.

4. Een adviseur van de gemeente Bergen op Zoom zal in eerste instantie het door de regiogemeente doorgestuurde dossier van de cliënt doornemen en afhankelijk van de reeds aanwezige informatie uit het klantgesprek, bijlagen etc. aanvullend onderzoek instellen.
5. Wanneer uit het onderzoek van de adviseur van de gemeente Bergen op Zoom naar voren komt dat er een indicatie is voor Beschermd Wonen, zal de gemeente Bergen op Zoom de verdere administratieve afhandeling op zich nemen.

8. Slotbepalingen

8.1 Citeertitels

Wmo 2015 is de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Verordening is de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2020 Gemeente Rucphen.

Beleidsregels zijn de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning 2021 Gemeente Rucphen.

8.2 Inwerkingtreding

De 'Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning 2021 gemeente Rucphen' treden in werking op 1 januari 2021.

B ijlage 2. Kwaliteitseisen begeleiding/huishoudelijke ondersteuning zorgaanbieder

Voor pgb-zorgaanbieders/ zzp'ers gelden integraal de kwaliteitseisen die worden gesteld aan zorgaanbieders met een resultaatovereenkomst voor zorg in natura. In deze bijlage zijn de hoofdlijnen daarvan samengevat:

- Opdrachtnemer heeft een inschrijving Kamer van Koophandel
- Opdrachtnemer heeft een voor haar branche geldend kwaliteitsborgingscertificaat, in ieder geval betrekking hebbende op zorg, maatschappelijke en/of aanpalende dienstverlening, dan wel, een geldig ISO 9001:2008-certificaat met daarbij een bewijs van implementatie van additionele normen die gelden voor haar branche, in ieder geval betrekking hebbende op zorg, maatschappelijke en/of aanpalende dienstverlening, dan wel, een geldig ISO 9001:2015-certificaat met daarbij een bewijs van implementatie van additionele normen die gelden voor haar branche, in ieder geval betrekking hebbende op zorg, maatschappelijke en/of aanpalende dienstverlening, dan wel een kwaliteitsborgingssysteem waarvan na toetsing gesteld kan worden dat het aan het hierbovenstaande gelijk te stellen is
- Opdrachtnemer hanteert de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling
- Opdrachtnemer heeft een bedrijfs- en beroepsaansprakelijkheidsverzekering tot een bedrag van 1.000.000,-
- Opdrachtnemer hanteert de meldplicht calamiteiten zoals beschreven in de Wmo (art 3.4) bij de toezichthouder van de gemeente Rucphen.
- Opdrachtnemer zorgt ervoor dat de kwaliteit van de Maatwerkvoorziening overeenkomstig de gangbare kwaliteitsmaatstaven in de zorg- en welzijnssector is en steeds in overeenstemming is met de Wmo 2015 en de daarop gebaseerde regelingen.
- Opdrachtnemer houdt zich aan de privacy wet en regelgeving
- Alle medewerkers zijn in bezit van een geldige Verklaring Omtrent Gedrag (VOG)
- De Maatwerkvoorziening begeleiding die wordt geleverd zal er toe strekken om de Zelfredzaamheid en de Participatie van de Cliënt te bevorderen, dan wel de Zelfredzaamheids- of Participatieproblematiek van de Cliënt te verminderen, dan wel waar nodig de achteruitgang in Zelfredzaamheid dan wel vermindering van de Participatie te vertragen
- Bij de uitvoering van de overeenkomst wordt gewerkt met aantoonbaar bekwame en geschoolde Beroepskrachten, in overeenstemming met de wet- en regelgeving alsmede geldende cao's

Bijlage 3. Werkwijze rolstoelcentrale gemeente Rucphen

Voor wie is de rolstoelcentrale bedoeld?

Voor mensen met een vervoersbeperking, die af en toe een rolstoel nodig hebben.

Hoe werkt het?

- Een rolstoel kan telefonisch gereserveerd worden.
- Reserveren kan:
 - Voor een midweek (dinsdag - vrijdag) of een weekend (vrijdag – dinsdag)
 - Een cliënt reserveert minimaal 1 dag van te voren. Als er korter dan 1 dag van te voren wordt gereserveerd, is er geen garantie dat er een rolstoel beschikbaar is.
- De rolstoel wordt thuisgebracht bij de cliënt.
- Als een rolstoel wordt geleend, tekent de cliënt een bruikleenovereenkomst. In de bruikleenovereenkomst staan de voorwaarden voor het gebruik van een rolstoel.
- Daarnaast legitimeert een cliënt zich met ID-kaart, paspoort of rijbewijs.
- De rolstoel wordt na afloop van de leenperiode opgehaald bij de cliënt.

Kosten

Er zijn geen kosten/eigen bijdrage bij het gebruik van een rolstoel.

Bijlage 4. Werkwijze scootmobielcentrale gemeente Rucphen

Voor wie is de scootmobielcentrale bedoeld?

Voor mensen met een vervoersbeperking. Er zijn 2 groepen te onderscheiden:

1. Mensen die af en toe een scootmobiel nodig hebben. Dit kan altijd in het weekend zijn of juist altijd door de week. Dit kan ook een aantal dagen per jaar zijn. Het kan structureel en planbaar zijn maar ook incidenteel en ongepland.
2. Voor mensen die gedurende een vastgestelde periode (maximaal 3 maanden) een scootmobiel willen uitproberen. Na de oefenperiode wordt besloten of ze zelf de voorziening aanschaffen of er vanaf zien.

Voorwaarden

De regieassistent van de gemeente beoordeelt de rijgeschiktheid en rijvaardigheid en de stalling van de scootmobiel. Indien er twijfels zijn, of cliënt geeft aan dat dat er oefenlessen wenselijk zijn, maakt de regieassistent hierover afspraken met Medipoint. Ook moet de "tijdelijke" stalling voldoen aan de door Medipoint gestelde eisen.

Hoe werkt het?

Na aanmelding door de Wmo bezoekt de coördinator scootmobielcentrale de cliënt thuis. Client ontvangt voorlichting over de werkwijze van de scootmobielcentrale.

Er wordt een bruikleenovereenkomst ondertekend. In de bruikleenovereenkomst staan de voorwaarden voor het gebruik van een scootmobiel. De cliënt legitimeert zich eenmalig met ID-kaart, paspoort of rijbewijs. De cliënt tekent voor gebruik en bij inleveren van de scootmobiel. Dit document is onderdeel van de bruikleenovereenkomst.

1. Een scootmobiel kan telefonisch of per mail gereserveerd worden. Een cliënt reserveert minimaal 1 dag van te voren. Als er korter dan 1 dag van te voren wordt gereserveerd, is er geen garantie dat er een scootmobiel beschikbaar is. Reserveren is mogelijk voor:
 - a. een midweek (dinsdag - vrijdag);
 - b. een weekend (vrijdag - dinsdag);
 - c. voor een oefenperiode van maximaal 3 maanden. De cliënt informeert de regieassistent en de coördinator scootmobielcentrale over het vervolg na deze 3 maanden.
 - d. Incidenteel gebruik.
2. De scootmobiel wordt door chauffeurs van de scootmobielcentrale thuisgebracht bij de cliënt. De scootmobiel wordt na afloop van de leenperiode opgehaald bij de cliënt.
3. De cliënt zorg ervoor dat de accu van de scootmobiel volledig is opgeladen bij inlevering.

Kosten

Er zijn geen kosten of eigen bijdrage bij het gebruik van een scootmobiel via de scootmobielcentrale.

Het deelnemen aan de scootmobielcentrale kan worden stopgezet bij het niet naleven van de gebruiksvoorwaarden zoals veilig en verantwoord gebruik, veelvuldig schade rijden en foutief stallen.

Bijlage 5. beschrijving categorieën begeleiding

Waakvlam begeleiding

Korte omschrijving

Waakvlam begeleiding is gericht op het in beeld houden en het monitoren van kwetsbare cliënten en het voorkomen dat escalatie plaatsvindt.

Ondersteuning af en toe/op afroep, 'de vinger aan de pols' houden om zelfredzaamheid te verbeteren, te stabiliseren dan wel terugval in de zelfredzaamheid te voorkomen, opdat voor de cliënt en het sociaal netwerk duidelijk is waar men terecht kan bij risico op terugval.

Toewijzingscriteria

Begeleiding is bedoeld voor cliënten die met minimale ondersteuning zelfredzaam blijven en kunnen meedoen.

Het gaat daarbij om cliënten, die een hulpvraag hebben op één of meer van de volgende levensgebieden, zoals genoemd in de Zelfredzaamheid-matrix (ZRM):

- Financiën
- Dagbesteding
- Huisvesting
- Huiselijke relaties
- Geestelijke gezondheid
- Lichamelijke gezondheid
- Verslaving
- Activiteiten Dagelijks Leven
- Sociaal netwerk
- Maatschappelijke participatie
- Justitie

Inhoud

De begeleider maakt samen met de cliënt afspraken op basis waarvan de begeleiding zal worden ingezet. In het plan wordt het resultaat gespecificeerd en afspraken gemaakt over de activiteiten en frequentie van de inzet.

Afhankelijk van het doel en resultaat bestaat deze begeleiding uit het adviseren over, het toezien op en zo nodig ondersteuning geven bij:

- vaardigheden of handelingen, die bijdragen aan de doelstellingen uit de Zelfredzaamheid-matrix.

De Waakvlam begeleiding omvat begeleiding tot 2 uur per periode van vier weken.

Het gaat hierbij om begeleiding, waarbij de contacten een lage frequentie hebben en bedoeld zijn om de cliënt die grotendeels zelfredzaam is op moeilijke momenten en bij onverwachte situaties te ondersteunen, weer op weg te helpen en vinger aan de pols te houden. Waar mogelijk wordt gebruik gemaakt van innovatieve middelen zoals digitaal contact.

Resultaatgebieden

- Het verbeteren, stabiel houden dan wel voorkomen van achteruitgang van de cliënt op het gebied van zelfredzaamheid en/of participatie.
- Het oog hebben voor het op- en afschalen van de ondersteuning in de specifieke cliëntsituatie.
- De begeleider/professional zoekt actief met de cliënt naar mogelijkheden in het eigen/sociaal netwerk/voorliggend veld naar oplossingen.

Beschikbaarheid en planning

Professional en cliënt maken afspraken over de inzet van de begeleiding. Binnen de indicatie kunnen zij samen invullen hoe lang en hoe vaak er contact is en hiervoor een planning maken. In voorkomende gevallen zal ook onplanbare begeleiding door aanbieder geleverd moeten worden.

Voorliggend

- De eigen kracht van de cliënt staat voorop. Eerst worden de eigen mogelijkheden in kaart gebracht, waarbij ook gedacht wordt aan handige hulpmiddelen, waardoor de cliënt een (deel van de) activiteiten weer zelf kan doen.
- Is er sprake van gebruikelijke hulp? Gebruikelijke hulp is hulp van huisgenoten die normaal geacht is in een relatie tussen huisgenoten.
- Als het sociale netwerk een oplossing kan zijn voor de hulpvraag van de cliënt is deze voorliggend op de inzet van de maatwerkvoorziening begeleiding.
- Als algemene en/of algemeen gebruikelijke voorzieningen passend zijn in de situatie van de cliënt dan zijn deze voorliggend. Gedacht kan worden aan huiskamerproject, inloopvoorziening, vrijwillige thuiszorg, maatjes-project etc.
- Als er sprake is van (wettelijke) voorliggende voorzieningen/ondersteuningsmogelijkheden, is een maatwerkvoorziening begeleiding niet aan de orde. Gedacht kan worden aan opvoedondersteuning vanuit de Jeugdwet, persoonlijke verzorging vanuit de Zorgverzekeringswet, arbeidsvoorzieningen op grond van de Ziektewet, WIA, Wajong en Participatiewet, indicatie op basis van de Wet langdurige zorg. Behandeling is een voorliggende voorziening maar kan gelijktijdig met begeleiding in het kader van de Wmo geboden worden.

Aanvullende eis

De Waakvlamfunctie wordt uitgevoerd door een professional van minimaal MBO 3/4 werk- en denkniveau.

De professional legt de nodige verbindingen in de keten en werkt samen met alle betrokken instanties/personen om de cliënt heen.

Logeeropvang

Korte omschrijving

Het overnemen van permanent toezicht op de cliënt ter ontlasting van de mantelzorger(s) en/of gezinsleden en het daarmee voorkomen of verminderen van de overbelasting van deze mantelzorger(s) en/of gezinsleden (respitzorg bieden).

Toewijzingscriteria

Logeeropvang is bedoeld voor cliënten, waarvan de mantelzorger(s) of gezinsleden ontlast moeten worden dan wel waarvan de mantelzorger(s) of gezinsleden tijdelijk afwezig zijn.

Logeeropvang is bedoeld voor cliënten wiens ondersteuningsbehoefte gepaard gaat met toezicht. Het toezicht is gericht op één of meerdere van de volgende situaties:

- Bieden van fysieke zorg, zodat tijd kan worden ingegrepen bij bijvoorbeeld valgevaar, risico op verwaarlozing of complicaties bij een ziekte; en/of
- Het verlenen van zorg op ongeregelde en/of frequente tijden, omdat de cliënt zelf niet (meer) in staat is om hulp in te roepen; en/of
- Het preventief ingrijpen bij gedragsproblemen (voorkomen van escalatie en gevaar).

Het aantal etmalen logeeropvang is maximaal 15.

Inhoud

Logeeropvang is te karakteriseren als logeren ter aanvulling op het wonen in een thuissituatie en niet als wonen in een instelling voor het grootste deel van de week. Desalniettemin kan de cliënt er voor kiezen om het product gedurende het jaar variabel in te zetten. Dit kan er incidenteel in resulteren dat de cliënt een week bij een aanbieder verblijft en daarnaast de resterende tijd volledig in de thuissituatie verblijft.

Logeeropvang omvat een veilige en adequate accommodatie en de daar bijbehorende hotelmatige diensten. Logeeropvang omvat tevens alle persoonlijke verzorging en begeleiding, noodzakelijk voor de situatie van de cliënt.

Tijdens de Logeeropvang wordt toezicht geboden door een professional. Het toezicht kan gericht zijn op de bij toewijzingscriteria omschreven situaties. Daarnaast richten de activiteiten van de professional zich op het bieden van ondersteuning bij de persoonlijke ontwikkeling van de cliënt zo mogelijk ter vergroting van diens sociale en praktische zelfredzaamheid.

Logeeropvang is geen vervanging van de overige Wmo-voorzieningen.

Resultaatgebieden

- Mantelzorg kunnen volhouden en het voorkomen van (dreigende) overbelasting van mantelzorger(s) of gezinsleden

Beschikbaarheid en planning

Logeeropvang is in principe planbaar. Het kan ook ingezet worden bij crisissituaties wanneer er een acute overbelasting dreigt van de mantelzorger(s) of gezinsleden. Beschikbaarheid kan niet afgedwongen worden, maar in crisissituaties wordt wel medewerking van opdrachtnemers vereist.

Voorliggend

- De eigen kracht van de cliënt staat voorop. Eerst worden de eigen mogelijkheden in kaart gebracht, waarbij ook gedacht wordt aan handige hulpmiddelen, waardoor de cliënt een (deel van de) activiteiten weer zelf kan doen.
- Is er sprake van gebruikelijke hulp? Gebruikelijke hulp is hulp van huisgenoten die normaal geacht is in een relatie tussen huisgenoten.
- Als het sociale netwerk een oplossing kan zijn voor de hulpvraag van de cliënt is deze voorliggend op de inzet van de maatwerkvoorziening begeleiding.
- Als algemene en/of algemeen gebruikelijke voorzieningen passend zijn in de situatie van de cliënt dan zijn deze voorliggend. Gedacht kan worden aan huiskamerproject, inloopvoorziening, vrijwillige thuiszorg, maatjes-project etc.
- Als er sprake is van (wettelijke) voorliggende voorzieningen/ondersteuningsmogelijkheden, is een maatwerkvoorziening begeleiding niet aan de orde. Gedacht kan worden aan opvoedondersteuning vanuit de Jeugdwet, persoonlijke verzorging vanuit de Zorgverzekeringswet, arbeidsvoorzieningen op grond van de Ziektewet, WIA, Wajong en Participatiewet, indicatie op basis van de Wet langdurige zorg. Behandeling is een voorliggende voorziening maar kan gelijktijdig met begeleiding in het kader van de Wmo geboden worden.

Aanvullende eis:

Het toezicht wordt geboden door een professional van minimaal MBO 3 werk en denkniveau.

Vervoer maakt geen onderdeel uit van de functie Logeervang.

De woonplaats van de zorgvrager is geldend voor de financiering van de Logeeropvang.

Begeleiding thuis regulier

Korte omschrijving

Begeleiding thuis regulier is gericht op het bevorderen, behouden en compenseren van de zelfredzaamheid, regie en structuur van het huishouden, het plannen van dagelijkse activiteiten, het aanleveren van behouden van vaardigheden en het ondersteunen van mantelzorgers.

Doel van begeleiding thuis regulier is het bevorderen van de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo lang mogelijk thuis zelfredzaam in zijn eigen leefomgeving kan blijven.

Begeleiding thuis regulier wordt in principe in de thuissituatie geboden. Indien de cliënt dit wenst, wordt de begeleiding op een andere plaats geboden.

Toewijzingscriteria

Begeleiding is bedoeld voor cliënten, die een hulpvraag hebben op één of meer van de volgende levensgebieden van de Zelfredzaamheid-matrix (ZRM):

- Financiën
- Dagbesteding
- Huisvesting
- Huiselijke relaties
- Geestelijke gezondheid
- Lichamelijke gezondheid
- Verslaving
- Activiteiten Dagelijks Leven
- Sociaal netwerk
- Maatschappelijke participatie
- Justitie
- Ouderschap
- Tijdsbesteding

Inhoud

De begeleider maakt samen met de cliënt een plan op basis waarvan de begeleiding zal worden ingezet. In het plan wordt het resultaat gespecificeerd en afspraken gemaakt over de activiteiten en frequentie van de inzet.

Afhankelijk van het doel en resultaat bestaat begeleiding uit:

- Het ondersteunen en trainen van mantelzorgers bij het omgaan met cliënt en diens netwerk.
- Het ondersteunen en trainen van vaardigheden die cliënt in het dagelijks leven nodig heeft.
- Het bouwen van het sociaal netwerk en het stimuleren van participatie.
- Het ondersteunen bij daginvulling, dagritme, leggen van contacten en het aanleren van sociale vaardigheden.
- Het ondersteunen bij het organiseren en structureren van de administratie.
- Het inzicht geven in de gevolgen van gedrag en activiteiten.

Resultaatgebieden

- Het zelfredzaam zijn en kunnen participeren van de cliënt met zijn beperkingen
- Het oog hebben voor het op- en afschalen van de ondersteuning in de specifieke cliëntsituatie
- Het (indien van toepassing) toeleiden van de cliënt naar ondersteuning, die het best passend is, zoals Wet langdurige zorg (Wlz) of behandeling vanuit de Zorgverzekeringswet.

Beschikbaarheid en planning

Professional en cliënt maken afspraken over de inzet van de begeleiding. Binnen de indicatie kunnen zij samen invullen hoe lang en hoe vaak er contact is en hiervoor een planning maken. In voorkomende gevallen zal ook onplanbare begeleiding door aanbieder geleverd moeten worden.

Voorliggend

- De eigen kracht van de cliënt staat voorop. Eerst worden de eigen mogelijkheden in kaart gebracht, waarbij ook gedacht wordt aan handige hulpmiddelen, waardoor de cliënt een (deel van de) activiteiten weer zelf kan doen.
- Is er sprake van gebruikelijke hulp? Gebruikelijke hulp is hulp van huisgenoten die normaal geacht is in een relatie tussen huisgenoten.
- Als het sociale netwerk een oplossing kan zijn voor de hulpvraag van de cliënt is deze voorliggend op de inzet van de maatwerkvoorziening begeleiding.
- Als algemene en/of algemeen gebruikelijke voorzieningen passend zijn in de situatie van de cliënt dan zijn deze voorliggend. Gedacht kan worden aan huiskamerproject, inloopvoorziening, vrijwillige thuiszorg, maatjes-project etc.
- Als er sprake is van (wettelijke) voorliggende voorzieningen/ondersteuningsmogelijkheden, is een maatwerkvoorziening begeleiding niet aan de orde. Gedacht kan worden aan opvoedondersteuning vanuit de Jeugdwet, persoonlijke verzorging vanuit de Zorgverzekeringswet, arbeidsvoorzieningen op grond van de Ziektewet, WIA, Wajong en Participatiewet, indicatie op basis van de Wet langdurige zorg. Behandeling is een voorliggende voorziening maar kan gelijktijdig met begeleiding in het kader van de Wmo geboden worden.

Aanvullende eisen

Begeleiding thuis regulier wordt uitgevoerd door een professional van minimaal MBO 3/4 werk en denkniveau.

De professional legt de nodige verbindingen in de keten en werkt samen met alle betrokken instanties/personen om de cliënt heen.

Begeleiding thuis plus

Korte omschrijving

Begeleiding thuis plus is het ondersteunen bij tekortschietende (zelf)regie, sociaal-emotionele problematiek, integratie en participatie. Hierbij kan ook aandacht zijn voor activerende elementen en netwerkondersteuning, zoals het regelen van dagelijkse bezigheden, het nemen van besluiten, het plannen en uitvoeren van taken.

Doel van Begeleiding thuis plus is het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven. Zonder deze begeleiding zou de cliënt niet thuis kunnen blijven wonen of verwaarlozen. Begeleiding thuis plus wordt in principe in de thuissituatie geboden. Indien de cliënt dit wenst, wordt de begeleiding op een andere plaats geboden.

Toewijzingscriteria

Begeleiding thuis plus is bedoeld voor cliënten, die beperkingen hebben die (langdurig) gepaard gaan met matig of zwaar regieverlies, of met een invaliderende aandoening of beperking (fysieke, cognitieve, sociaal-emotionele beperkingen). Deze

beperkingen hebben een tekortschietend zelfregulend vermogen tot gevolg. De integratie in de samenleving door de beperking of aandoening kan zeer moeilijk zijn.

Begeleiding thuis plus is bedoeld voor cliënten, die een hulpvraag hebben op één of meerdere van de volgende levensgebieden van de Zelfredzaamheid-matrix (ZRM):

- Financiën
- Dagbesteding
- Huisvesting
- Huiselijke relaties
- Geestelijke gezondheid
- Lichamelijke gezondheid
- Verslaving
- Activiteiten Dagelijks Leven
- Sociaal netwerk
- Maatschappelijke participatie
- Justitie
- Ouderschap
- Tijdsbesteding

Inhoud

Begeleiding thuis plus richt zich op cliënten met ernstig tekortschietende vaardigheden en hierdoor forse achterstand hebben in hun (zelfstandig) functioneren. De ondersteuning richt zich op de volgende activiteiten:

- Begeleiden (en zo nodig overnemen) in verband met ernstig tekortschietende vaardigheden in het zelfregulend vermogen (dagelijkse bezigheden regelen, besluiten nemen en uitvoeren van taken, beheerszaken regelen, communicatie, sociale relaties, organisatie van het huishouden, persoonlijke zorg);
- Begeleiden bij sociaal-emotionele problematiek die kan samenhangen met de stoornis;
- Begeleiden bij de mogelijke integratie in de samenleving en sociale participatie met als doel zelfredzaamheid. Hierbij is extra aandacht voor ontwikkeltrajecten op het vlak van wonen, werken en het opbouwen van een sociaal netwerk.
- Het borgen van een veilige thuissituatie voor de cliënt en zijn omgeving.

Resultaatgebieden

- Het kunnen blijven wonen in de thuissituatie en het kunnen participeren van de cliënt met zijn beperkingen
- Het voorkomen van overlast voor het netwerk en zijn omgeving
- Het oog hebben voor het op- en afschalen van de ondersteuning in de specifieke cliëntsituatie
- Het (indien van toepassing) toeleiden van de cliënt naar ondersteuning, die het best passend is, zoals Wet langdurige zorg (Wlz) of behandeling vanuit de Zorgverzekeringswet.
- Het bevorderen van zelfredzaamheid.

Beschikbaarheid en planning

Professional en cliënt maken afspraken over de inzet van de begeleiding. Binnen de indicatie kunnen zij samen invullen hoe lang en hoe vaak er contact is en hiervoor een planning maken. Gezien de beperkingen van de cliënt moet de ondersteuning direct inzetbaar zijn.

Voorliggend

- De eigen kracht van de cliënt staat voorop. Eerst worden de eigen mogelijkheden in kaart gebracht, waarbij ook gedacht wordt aan handige hulpmiddelen, waardoor de cliënt een (deel van de) activiteiten weer zelf kan doen.
- Is er sprake van gebruikelijke hulp? Gebruikelijke hulp is hulp van huisgenoten die normaal geacht is in een relatie tussen huisgenoten.
- Als het sociale netwerk een oplossing kan zijn voor de hulpvraag van de cliënt is deze voorliggend op de inzet van de maatwerkvoorziening begeleiding.
- Als algemene en/of algemeen gebruikelijke voorzieningen passend zijn in de situatie van de cliënt dan zijn deze voorliggend. Gedacht kan worden aan huiskamerproject, inloopvoorziening, vrijwillige thuiszorg, maatjes-project etc.
- Als er sprake is van (wettelijke) voorliggende voorzieningen/ondersteuningsmogelijkheden, is een maatwerkvoorziening begeleiding niet aan de orde. Gedacht kan worden aan opvoedondersteuning vanuit de Jeugdwet, persoonlijke verzorging vanuit de Zorgverzekeringswet, arbeidsvoorzieningen op grond van de Ziektewet, WIA, Wajong en Participatiewet, indicatie op basis van de Wet langdurige zorg. Behandeling is een voorliggende voorziening maar kan gelijktijdig met begeleiding in het kader van de Wmo geboden worden.

Aanvullende eisen

Begeleiding thuis plus wordt geleverd door een professional met minimaal werk- en denkniveau HBO niveau.

De professional legt de nodige verbindingen in de keten en werkt samen met alle betrokken instanties/personen om de cliënt heen.

Begeleiding thuis plus vereist een vertrouwensband tussen cliënt en professional. Daarom is continuïteit van de begeleider/professionaal noodzakelijk.

Begeleiding groep regulier

Korte omschrijving

Begeleiding groep regulier is primair gericht op het bieden van dagstructuur aan cliënten door een zinvolle daginvulling.

Doel van Begeleiding groep regulier is het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt, het voorkomen van een sociaal isolement en het ontlasten van mantelzorgers, opdat de cliënt zelfredzaam is en in zijn eigen leefomgeving kan blijven.

Begeleiding groep regulier vindt plaats buiten de woonsituatie in groepsverband.

Toewijzingscriteria

Begeleiding groep regulier is bedoeld voor cliënten, die een hulpvraag hebben op één of meerdere van de volgende levensgebieden van de Zelfredzaamheid-matrix (ZRM):

- Financiën
- Dagbesteding
- Huisvesting
- Huiselijke relaties

- Geestelijke gezondheid
- Lichamelijke gezondheid
- Verslaving
- Activiteiten Dagelijks Leven
- Sociaal netwerk
- Maatschappelijke participatie
- Justitie
- Ouderschap
- Tijdsbesteding

Begeleiding groep regulier is ook bedoeld voor cliënten, die geen arbeidsvermogen hebben en niet in staat zijn tot (aangepast) werk of vrijwilligerswerk en niet zelfstandig kunnen voorzien in een zinvolle daginvulling.

Inhoud

Begeleiding groep regulier is een integrale voorziening. De begeleiding kan ook persoonlijke verzorging en begeleiding individueel omvatten die tijdens de begeleiding groep regulier aan een cliënt moet worden gegeven voor zover deze uit de Wmo bekostigd wordt.

De begeleider maakt samen met de cliënt een plan op basis waarvan de begeleiding zal worden ingezet. In het plan wordt het resultaat gespecificeerd en afspraken gemaakt over de activiteiten en de frequentie van de inzet. Ook worden afspraken gemaakt over de te behalen doelen.

Afhankelijk van het doel en resultaat bestaat begeleiding groep regulier uit:

- Het ondersteunen bij, behouden van of het oefenen met vaardigheden of handelingen
- Het ondersteunen bij communicatieve vaardigheden
- Het bieden van (dag)structuur
- Het aangaan van betekenisvolle contacten
- Het creëren van een veilig klimaat voor de cliënt en zijn omgeving
- Het ondersteunen en het aanleren van vaardigheden voor Algemene dagelijkse levensverrichtingen
- Het oog hebben voor het op- en afschalen van de ondersteuning in de specifieke cliëntsituatie

Resultaatgebieden

- Het kunnen blijven wonen in de thuissituatie en het kunnen participeren van de cliënt met zijn beperkingen
- Het bieden van een zinvolle daginvulling
- Het ontlasten van mantelzorgers en gezinsleden
- Het voorkomen van overlast voor het netwerk en zijn omgeving
- Het oog hebben voor het op- en afschalen van de ondersteuning in de specifieke cliëntsituatie

Beschikbaarheid en planning

Begeleiding groep regulier is over het algemeen planbaar.

Voor de beschikbaarheid van Begeleiding groep regulier tijdens feestdagen en vakantieperiodes worden tevoren tussen zorgaanbieder en cliënt afspraken gemaakt.

Professional en cliënt maken afspraken over de inzet van de begeleiding. Binnen de indicatie kunnen zij samen invullen hoeveel dagdelen de cliënt gebruik maakt van Begeleiding groep regulier. Zij maken hiervoor een planning.

Voorliggend

- De eigen kracht van de cliënt staat voorop. Eerst worden de eigen mogelijkheden in kaart gebracht, waarbij ook gedacht wordt aan handige hulpmiddelen, waardoor de cliënt een (deel van de) activiteiten weer zelf kan doen.
- Is er sprake van gebruikelijke hulp? Gebruikelijke hulp is hulp van huisgenoten die normaal geacht is in een relatie tussen huisgenoten.
- Als het sociale netwerk een oplossing kan zijn voor de hulpvraag van de cliënt is deze voorliggend op de inzet van de maatwerkvoorziening begeleiding.
- Als algemene en/of algemeen gebruikelijke voorzieningen passend zijn in de situatie van de cliënt dan zijn deze voorliggend. Gedacht kan worden aan huiskamerproject, inloopvoorziening, vrijwillige thuiszorg, maatjes-project etc.
- Als er sprake is van (wettelijke) voorliggende voorzieningen/ondersteuningsmogelijkheden, is een maatwerkvoorziening begeleiding niet aan de orde. Gedacht kan worden aan opvoedondersteuning vanuit de Jeugdwet, persoonlijke verzorging vanuit de Zorgverzekeringswet, arbeidsvoorzieningen op grond van de Ziektewet, WIA, Wajong en Participatiewet, indicatie op basis van de Wet langdurige zorg. Behandeling is een voorliggende voorziening maar kan gelijktijdig met begeleiding in het kader van de Wmo geboden worden.

Aanvullende eisen

Begeleiding groep regulier wordt uitgevoerd door een professional van minimaal MBO 3 werk en denkniveau.

De professional legt de nodige verbindingen in de keten en werkt samen met alle betrokken instanties/personen om de cliënt heen.